Czy DOKTRYNA TRÓJCY

pochodzi od Boga?

Autor: M. A. C. Cave

Przekład: Monika Meziani

Od autora:

(1) Cytaty biblijne pochodzą z Revised Standard Version (RSV), skopiowane z pierwotnych języków, będących przekładem (Biblia Króla Jakuba) z 1611 roku, wersja poprawiona 1881-1885 i 1901 r., a także wersja poprawiona z 1946-1952, oraz drugie wydanie Nowego Testamentu z 1971 r., wydane przez Wm. Collins Sons & Co., Ltd. dla Canadian Bible Society, 1835 Yonge St., Toronto 7, Ontario, Kanada. Inne wersje są wskazywane na bieżąco.

(2) Cytaty z Koranu pochodzą z "THE HOLY QURA'AN" - autor ABDULLAH YUSUF ALI, (Angielski Przekład Znaczenia z Komentarzem, poprawione i zredagowane przez The Presidency of Islamic Researches, IFTA, Call and Guidance, King Fahad Holy Qur'an Printing Complex, Królestwo Arabii Saudyjskiej).

(3) (Pzn) to skrót od „pokój z nim", będącego pozdrowieniem używanym po wspomnieniu imion Proroków Allaha (Boga). Zwrotu tego używa się, by wyrazić szacunek każdemu z proroków po wymienieniu jego imienia; podobnie używa się „pokój z nimi", jeśli mówi się o dwóch lub więcej prorokach.

Od tłumacza:

Polski przekład cytatów biblijnych w książce zaczerpnięty z Biblii Tysiąclecia, wydanie czwarte. Przekład znaczenia Koranu na podstawie tłumaczenia Józefa Bielawskiego – z niewielkimi zmianami.

DEDYKACJA

Dedykuję niniejsze skromne dzieło Bogu, za to, że obdarzył mnie mądrością; mojej żonie Nenet, kochającej partnerce o gorliwym sercu, troskliwej matce naszych dzieci. Jest ona prawą i bogobojną kobietą. A także moim dzieciom, za ich entuzjazm i wsparcie; moim przyjaciołom i krewnym za ich lojalność; oraz pamięci moich rodziców, którzy znosili wiele moich słabości, a jednocześnie okazywali mi mnóstwo miłości i tolerancji.

I w końcu dedykuję je wszystkim swym przyjaciołom i znajomym, za ich życzliwe słowa zachęty oraz bezkompromisowe wsparcie przy publikacji tej książki.

M. A. C. Cave
15 sierpnia 1996

PODZIĘKOWANIA

Z całą pokorą wyrażam podziękowania za Boże błogosławieństwo, że dał mi On szansę wydania tej książki, sprawiając, że mój wymarzony cel urzeczywistnił się.

Składam też swe wyrazy wdzięczności doktorowi Maneh Al-Johani, Sekretarzowi Generalnemu World Assembly of Muslim Youth (WAMY) za opublikowanie niniejszej pracy naukowej.

Serdecznie dziękuję wszystkim, którzy dobrze mi życzyli, którzy pomagali mi w tej pracy jeśli chodzi o szczegóły techniczne - gwoli uczciwości. Jestem też szczerze zobowiązany wszystkim tym, którzy pilnie i uczciwie pracowali nad wydaniem tej publikacji.

Oby Wszechmogący Bóg w Swej nieskończonej Łasce obdarzy ich wszystkich Swoim błogosławieństwem. Amen.

M. A. C. Cave

Ewangelia Jana (8,40) z Biblii; Jezus (pzn) mówi:

***"Teraz usiłujecie mnie zabić, CZŁOWIEKA,
który wam powiedział prawdę
usłyszaną od Boga."***

Allah (Bóg) mówi w Surze *Al-Imran* (3,59) z Koranu:

***Zaprawdę, Jezus jest u Boga jak Adam.
On stworzył go (Adama) z prochu,
A następnie powiedział: „Bądź!”
I on się stał.***

Prawdziwość Jedności Boga oraz natura i rola Jezusa (pzn), zgodnie z Księgami:

***Porzucenie konceptu Wcielenia Boga oraz Trójcy
nie dyskredytuje Jezusa,
a jedynie umieszcza Boga na Jego wzniosłej, wyjątkowej,
wysokiej i niezrównanej pozycji
jako jedyne prawdziwe Bóstwo godne czczi.
Jezus Chrystus nie jest Bogiem, lecz wielkim Prorokiem
i Wysłannikiem Boga!***

Spis Treści

PRZEDMOWA

Niniejsza publikacja – „Czy DOKTRYNA TRÓJCY pochodzi od Boga?"- powinna skłonić do refleksji każdą rozsądną osobę, a przede wszystkim wyznawców współczesnego chrześcijaństwa. Koncept Trójcy wypaczył każde wyznanie chrześcijańskie. Choć pan M. A. C. Cave był wcześniej chrześcijaninem wierzącym w Trójcę, jednak gdy zgłębił pochodzenie tej doktryny odkrył - ku swemu całkowitemu zdumieniu – że było to późniejsze rozszerzenie sformułowane i stworzone przez różnych pisarzy i myślicieli chrześcijańskich.

Pan M. A. C. Cave udowadnia, że Trójca jest jedynie stworzoną przez człowieka doktryną, niewystarczającą, by być objawieniem od Boga. Później ta dopasowana doktryna straciła spójność z powodu swych sprzeczności i stała się cierniem dla całej hierarchii chrześcijańskiej, a szczególnie dla kleru, który próbuje ją podeprzeć.

Dla osoby myślącej nie do przyjęcia jest, by obstawać przy tym dogmacie pomimo wszystkich jego błędów. Człowiek rozumny powinien być bardziej krytyczny, jeśli chodzi o sprawy duchowe, które są istotne w jego życiu. Powinien starać się zgłębić inne księgi religijne, aby przekonać się o prawdzie. Nie powinien on pozwolić na to, by stać się ofiarą samozadowolenia i ślepej wiary, tak jak w przeszłości. Spróbujcie się zastanowić nad wersetami świętych Ksiąg.

Zwracam się do czytelnika, by przeanalizował tę książkę bezstronnie i z sercem otwartym na prawdę, gdyż tylko wtedy może podjąć właściwą decyzję, która wpłynie na jego los w życiu tym i przyszłym.

WSTĘP

Nic nie oburza chrześcijan bardziej, niż poddawanie w wątpliwość doktryny Trójcy - podstawy ich wiary. Ponieważ dorastałem jako chrześcijanin, w głębi serca wiem, że z pewnością urazi pobożnego zwolennika chrześcijaństwa podważanie tego, co uważa on za prawdę. Jednak przymykanie oka, skoro ja już wiem, jest dużo bardziej niewłaściwe, gdyż jestem zobowiązany Boskimi Przykazaniami, by poprowadzić tych, którzy zostali sprowadzeni z właściwej drogi poprzez fałszywą doktrynę. Jest to podstawowe prawo każdej jednostki, by poznać prawdę, która poprowadzi ją na właściwą drogę.

Jest to poświadczony fakt, że człowiek został stworzony jako istota obdarzona rozumem, toteż posiada zdolność logicznego myślenia. W związku z tym człowiek zawsze ma skłonności do szukania prawdy. Dlatego – jako jednostka – jest zobowiązany do wyciągania wniosków obiektywnie, we wszystkich swych słowach i czynach, aby osiągnąć swój cel. Ma on wolny wybór co do podejmowania decyzji w cywilizowanym społeczeństwie. Faktem jest, że nikt nie ma prawa do niczego go zmuszać, nawet do przyjęcia prawdy. Tym niemniej zaprzeczanie prawdzie jest rodzajem arogancji i uporu. Ludzie z zasadami nie tylko popierają PRAWDĘ, nawet tę gorzką, ale także bronią jej w każdych warunkach, potrafiąc poświęcić nawet własne życie.

Koncepcja Trójcy jest tak zakorzeniona wśród chrześcijan, że rzadko się zdarza, by ktoś rozmyślał nad konsekwencjami „trójjedynego" Boga. Choć jej źródła sięgają wierzeń pogańskich, większość z wyznawców nigdy nie zadaje sobie pytania o prawdziwość tejże

doktryny, nie zdając sobie sprawy, że jest to wytwór ludzki, nie pochodzący od Boga. Doktryna Trójcy głosi:

„Ojciec jest Bogiem, Syn jest Bogiem, Duch Święty jest Bogiem i wszyscy oni razem tworzą wyłącznie jednego Boga. Trójca jest jednakowo wieczna, nie ma początku ani końca, i jest równorzędna sama w sobie.” **1)**

Jezus (pzn) zdaniem trynitarian ma dwie natury – ludzką i boską. Wierzą, że jest on Synem Boga i pełnym Bogiem, jako druga osoba Trójjedynego Boga.

Jednak w tej książce czytelnicy zauważą, że pewne objawione prawdy zostały celowo wypaczone przez chrześcijańskich myślicieli, skrybów, teologów, pisarzy, ewangelistów i kościoły, aby poprzeć ich twierdzenie, że doktryna Trójcy jest „pochodzenia boskiego”. Prorok Jeremiasz (pzn) na długo wcześniej ostrzegł ludzi przed wypaczeniem objawienia przez tych, którzy nauczają religii Boga. Powiedział on:

„Jak możecie mówić: ‘Jesteśmy mądrzy i mamy Prawo Pańskie?’ Prawda, lecz w kłamstwo je obróciło kłamliwe pióro pisarzy.” **(Księga Jeremiasza 8,8, Biblia)**

Jeśli chodzi o fałszywy koncept czci, Prorok Jezus (pzn) powtarzał nam ostrzeżenie, jakie dawał Prorok Izajasz (pzn), jednak ludzie są niedbali. Powiedział on:

„Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode mnie. Ale czci Mnie na próżno, ucząc zasad podanych przez ludzi.” **(Ewangelia Mateusza 15,8, Biblia).**

Moja decyzja odnośnie rozpoczęcia tego przedsięwzięcia wyniknęła z poszukiwania przeze mnie prawdy na temat konceptu Trójcy. Poszukiwań swych nie ograniczałem jedynie do Świętych Ksiąg, lecz sięgałem także po prace naukowe i artykuły uczonych religijnych. Niektóre z ich prac okazały się niezwykłe i zyskały aprobatę wyznań chrześcijańskich.

Podjąłem poszukiwania z otwartym umysłem z uwagi na moją wcześniejszą wiarę w doktrynę Trójcy. Tak naprawdę idea ta sprawiła, że zacząłem szukać namacalnych dowodów, by udowodnić jej autentyczność, pamiętając jednocześnie, że pochodzi ona od Boga. Co więcej, aby być obiektywnym, wykorzystywałem materiały źródłowe, jakie tylko mogłem dostać.

Doprawdy, podjąłem ogromny wysiłek i głęboko rozważyłem dowody, jakie zgromadziłem. Niestety, im bardziej szukałem, tym jaśniej widziałem, że doktryna Trójcy przekazywana z pokolenia na pokolenie jako „ostateczna prawda” chyli się ku upadkowi. Gdyby wynik był korzystny, moje serce zostałoby oświecone. Jednak – ku mojemu przerażeniu – odkryłem, że są to błędne nauki. Ta stworzona przez człowieka doktryna została wymyślona po to, by służyła samolubnym interesom ludzi. Dlatego wszystkie wcześniejsze twierdzenia okazały się całkowitym fałszem. Doktryna Trójcy nie tylko jest sprzeczna z naukami proroków Boga, lecz także obraza ludzki intelekt, gdyż stoi w sprzeczności ze zdrowym rozsądkiem i nie odnajdziemy jej w Biblii.
Gorzką prawdą jest, że Biblia obala Trójcę i doktryny inkarnacji wraz ze wszystkimi powiązanymi z nimi wierzeniami. Czcić Boga zgodnie z objawionym przez Niego Przewodnictwem znaczy całkowicie odrzucić te doktryny.

Odrzucenie konceptu Wcielenia Boga i Trójcy nie dyskredytuje Jezusa, lecz umieszcza Boga na Jego wywyższonej, wyjątkowej, niezrównanej pozycji jako

jedyne Bóstwo godne czci. Jezus Chrystus nie jest Bogiem, lecz wielkim Prorokiem i Wysłannikiem Boga!

Wzywam was wszystkich razem i każdego z osobna, byście w mojej pracy poszukiwali prawdy, która otworzy serca tych, którzy tego pragną, na zbawienie.

„Panie nasz! Za pomocą tej książki staraliśmy się przekazać ludziom właściwe znaczenie Twojego Przesłania. Panie nasz, obdarz ich Swoim błogosławieństwem i poprowadź ich do Prawdy. Jeśli popełniliśmy jakiś błąd, prosimy, byś nam wybaczył i ochronił ludzi przed naszymi niedociągnięciami." Amen.

DONIESIENIA Z BRYTYJSKICH MEDIÓW

SZOKUJĄCY SONDAŻ ANGLIKAŃSKICH BISKUPÓW

Fala uderzeniowa przeszła przez Anglię i świat chrześcijański, kiedy raport w brytyjskim *DAILY NEWS* zatytułowany *„Szokujący sondaż anglikańskich biskupów"* przekazał, że ponad połowa anglikańskich biskupów w Anglii zgadza się co do tego, iż *„Chrześcijanie nie są zobowiązani wierzyć w to, że Jezus Chrystus był Bogiem"*. Badanie przeprowadzone na 31 z 39 biskupów w Anglii obala BOSKOŚĆ Jezusa i jego ZMARTWYCHWSTANIE, unieważniając dwie najbardziej fundamentalne doktryny chrześcijaństwa.
Przypisują oni te przestarzałe koncepcje nieścisłościom w Biblii. (2)

NIE BÓG, LECZ "GŁÓWNY POŚREDNIK BOGA"

Raport ten dalej głosi, iż 19 z 31 biskupów zgadza się, że *„Wystarczy postrzegać Jezusa jako 'Głównego Pośrednika Boga'"*. (3)

CZYLI PONAD POŁOWA BISKUPÓW ANGLIKAŃSKICH W ANGLII OCZYŚCIŁA SIĘ Z BLUŹNIERSTW I UZNAŁA…
ŻE JEZUS JEST JEDYNIE WYSŁANNIKIEM.

BISKUP JENKINS ODRZUCA FUNDAMENTALNE DOKTRYNY CZHREŚCIJAŃSKIE

W wywiadzie dla program religijnego "CREDO" emitowanego w London's Weekend Television, wielebny – profesor David Jenkins, który jest na czwartej pozycji w rankingu biskupów Kościoła w Anglii – skierował swój atak na niepewne podstawy, na których opiera się cała struktura chrześcijaństwa. Najbardziej fundamentalne doktryny chrześcijańskie, jak BOSKOŚĆ Jezusa i jego ZMARTWYCHWSTANIE, zostały przez biskupa odrzucone. Uznał on, że wydarzenia na początku misji Jezusa *„Nie były całkiem prawdziwe, lecz zostały dodane do historii Jezusa przez wczesnych chrześcijan, by wyrazić ich wiarę w niego jako Mesjasza"*. (4)

Koncept ten – o Bogu i Jezusie (pzn) – dzielili wszyscy apostołowie, pierwsi chrześcijanie, dawni i obecni chrześcijańscy uczeni, myśliciele, pisarze, a nawet zwykli wyznawcy. Jezus (pzn) mówi w Ewangelii Mateusza (4,10) w Biblii:

„...jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz."

Ewangelia Jana (17,3) głosi: *„A to jest życie wieczne: <u>aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga</u>, oraz <u>Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa</u>."*
W innym fragmencie znów czytamy (Ewangelia Jana 20,7, Biblia): *„...Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego."*

Czy te stwierdzenia nie są jasne? Jak to się stało, że Jezus (pzn) zaczął być postrzegany jako Bóg? A teraz najważniejsze pytanie: *„Czy DOKTRYNA TRÓJCY pochodzi od Boga?"*

CHRZEŚCIJANIE

Blisko miliard ludzi na świecie nadal wierzy i wyznaje doktrynę Trójcy, podczas gdy dwa razy tyle – jeśli nie więcej – stanowczo ją odrzuca na takiej podstawie, że nie wywodzi się ona z Biblii, ale i dlatego, że jest błędna, bezpodstawna, bezsensowna, odpychająca i sprzeczna ze zdrowym rozsądkiem.

Zgodnie z tym, co pisze Bamber Gascoigne w swojej książce *"The Christians"* (*„Chrześcijanie"*): Przez pierwsze pięćdziesiąt lat tego, co teraz nazywamy erą chrześcijańską, <u>nie było w żadnym dokumencie nawet jednego słowa o Chrystusie lub jego zwolennikach</u>. Przez następne pięćdziesiąt lat sami chrześcijanie spisali większość ksiąg, które teraz tworzą Nowy Testament. Jednak nadal nie ma ani słowa – poza jednym małym wyjątkiem – od żadnego innego pisarza. A potem, w drugim wieku, rzymscy autorzy zaczęli komentować: (5)

„Jest pewna grupa, znienawidzona ze względu na swe odstępstwa, zwana przez ludzi chrześcijanami. Chrystus, od którego pochodzi ich nazwa, za rządów Tyberiusza otrzymał najsroższą karę od jednego z naszych urzędników, Poncjusza Piłata." (Tacyt)

„Chrześcijanie są klasą ludzi oddających się nowym, okropnym zabobonom." (Swetoniusz)

„Nieszczęśni niegodziwcy przekonywali siebie, że będą nieśmiertelni, będą żyć wiecznie, dzięki oddawaniu czci ukrzyżowanemu sofiście, żyjąc zgodnie z jego prawami. Dlatego wzgardzili oni tym światem i postrzegają go jako własność publiczną. Doktrynę swą otrzymali z tradycji, bez żadnych dowodów. Zatem jeśli przychodzi do nich jakiś szarlatan czy oszust, szybko zyskuje bogactwo, wykorzystując tych prostych ludzi." (Lucjan)

Jednak mimo, iż chrześcijaństwo rozkwitło i stało się potężną religią, nauki współczesnego chrześcijaństwa jakie znamy dzisiaj są różne od tych, które Jezus (pzn) przekazywał swoim apostołom. Pewne chrześcijańskie doktryny, jak *Trójca*, powstały znacznie później. Jej początki sięgają czasów rządów cesarza Konstantyna Wielkiego (w Nicei), a w pełną doktrynę przerodziła się za czasów cesarza Teodozjusza w 381 r. n.e. Czyż to nie dziwne? Od tej pory chrześcijaństwo podzieliło się na wiele różnych wyznań i trudno obecnie rozpoznać które z nich jest prawdziwe. Jednak które by nie było, obecnie żadne nie odpowiada naukom proroków. Wszystkie opierają się na Biblii, która poddawana jest ciągłym zmianom.

Bóg jeden wie kiedy chrześcijanie zdołają stworzyć właściwą (autentyczną) kopię własnej Świętej Księgi (Biblii).

Kogoś może zaskoczyć liczba wersji Biblii, jakie są dziś w użyciu. Każda z nich różni się od pozostałych, lecz rzekomo wszystkie są oryginalnymi wersjami. Wszyscy chcieliby przekonać świat, że to ta ich jest natchniona. Zawsze odwołują się do cytatu (II List do Tymoteusza 3,16, Biblia) mówiącego: „Wszelkie Pismo od Boga natchnione jest…”. Jednak chrześcijanie nie rozumieją tego, że „zasadniczo zawartość ich Biblii to nie Pisma, a jedynie historie, wyjaśnienia, wydarzenia i tradycje”. Problem staje się jeszcze bardziej złożony, kiedy dowiadujemy się, że niektóre z wersji Biblii zawierają więcej ksiąg niż inne. *The Orthodox Version* (OVC) zawiera <u>86 ksiąg</u>; *Charismatic Version* (CV) ma ich <u>76</u>; *Roman Catholic Version* (RVC) – <u>73</u>, a wydania protestanckie <u>66</u>, w tym także przekład *Nowego Świata* [1984] wykorzystywany przez Świadków Jechowy, oraz inne wersje, jak *Biblia Króla Jakuba* [1611-1943] (KJ), *American Standard* [1901-1944] (AS), *Revised Standard* [1971] wydanie drugie (RS), *Jerusalem Bible* [1966] (JB), *Good News Bible – Today's English Version* [1976] (TEV), *The Holy Bible* (1954, wydrukowana w 1956), *Ronald A. Knox* (Kx), *New International Version* (NIV) i wiele innych.

A co ze stwierdzeniami wybitnych osób korygujących Biblię *Revised Standard Version* (RS), wydanie poprawione z 1952 r. oraz Nowego Testamentu wydanie drugie z 1971 r. autorstwa Wm. Collins Sons & Co. Ltd, wydanym dla Kanadyjskiego Towarzystwa Biblijnego, mówiącch w Przedmowie: *(1) „Jednak Przekład Króla Jakuba ma poważne wady… tych wad jest tak wiele i są tak poważne, że wymagają poprawy angielskiego tłumaczenia”. (2) „Przekładu Króla Jakuba – Nowy Testament dokonano na podstawie tekstu greckiego, który zawiera mnóstwo błędów”.* A co z zarzutami Świadków Jehowy, które ukazały się w ich broszurze *„Przebudźcie się”* (tyt. org. *Awake*) we wrześniu 1951 r.: „Biblia zawiera 50 000 błędów!”

A co, jeśli powiem, że wbrew naszym wierzeniom *„żaden z czterech autorów Ewangelii nie był tak naprawdę apostołem Jezusa (pzn)*”? W Biblii (Ewangelia Łukasza 6,14-16 i Marka 3,17) znajdujemy imiona dwunastu apostołów wymienionych przez Jezusa (pzn). Podczas gdy są wśród nich Mateusz i Jan, imiona Marek, Łukasz ani Paweł nie są wspomniane.

Zauważycie jednak, że z poniższych cytatów wynika, iż dwie Ewangelie przypisane odpowiednio do Mateusza i Jana zostały napisane przez osoby trzecie. Przeczytajcie reprodukcje wersetów (Ewangelia Mateusza 9,9, Biblia):

„Odchodząc stamtąd, Jezus ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego w komorze celnej i rzekł do niego: 'Pójdź za mną!' On wstał i poszedł za nim.”

oraz (Ewangelia Jana 21,24, Biblia):

„Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych sprawach i on je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe.”

W pierwszym przypadku autor jedynie zrelacjonował co wydarzyło się pomiędzy Jezusem (pzn) a tamtym człowiekiem, Mateuszem, zaś w drugim przypadku jasne jest, że „my” (którzy „wiemy” – przyp. tłum.) odnosi się do autora.

Zastanówmy się teraz nad tym, co mówią chrześcijańscy uczeni o spisywaniu Biblii:

„Kopista czasem pisał coś, czego nie było w tekście, lecz my sądziliśmy, że tam jest. Ufał on ulotnej pamięci lub dopasowywał tekst do poglądów szkoły, do której należał. Poza różnymi przekładami i cytatami Ojców chrześcijańskich, istniało blisko cztery tysiące greckich manuskryptów Testamentu. W efekcie istnieje znaczna różnorodność lektury." **(6)**

„Dlatego napisane zostały Ewangelie, które jasno odzwierciedlały faktyczne potrzeby społeczeństwa, dla którego były pisane. Wykorzystywano w nich tradycję, jednak nie wahano się ich zmieniać bądź czegoś do nich dodawać bądź opuszczać to, co nie odpowiadało celom pisarza." **(7)**

Doktryna Trójcy

Doktryna Trójcy mówi o jednym Bogu w trzech Osobach. Mówi się, że każda z nich jest bez początku i istnieje wiecznie. Każda ma być Wszechmogąca, nie większa czy mniejsza niż inne; każda ma być kompletnym Bogiem w każdym tego słowa znaczeniu, także jeśli chodzi o Boskie atrybuty; wszystkie także są wieczne i równe co do pozycji, mocy i wiedzy. Doktryna ta stanowi rdzeń i filar wiary chrześcijańskiej, popierana jest przez niemal wszystkich wyznawców chrześcijaństwa. Jednak doktryna Trójcy nie pochodzi od Boga, lecz jest stworzonym przez człowieka dogmatem, wymyślonym przez chrześcijan w ostatnim ćwierćwieczu IV wieku. Tak naprawdę została zatwierdzona podczas Soboru Konstantynopolitańskiego w 382 r. n.e., gdzie zgodzono się umieścić Ducha Świętego na równej pozycji z Bogiem i Jezusem Chrystusem.

Encyklopedia Brytannica głosi, że: Koncept jedności bytu (homoousion) boskiego Logos z Bogiem Ojcem zapewnił całkowitą boskość Jezusowi Chrystusowi. Sekret osoby Jezusa Chrystusa można zamknąć w jednej formule: dwie natury w jednej osobie(…) Nie wywodząc się pierwotnie z abstrakcyjnych nauk, zmienia się raczej w liturgii w ciągle nowe formy i w niezliczone religijne pieśni pochwalne – tak jak w słowach wielkanocnej liturgii:

„Król niebios pojawił się na ziemi z łaski dla człowieka i był z człowiekiem, z którym współdziałał. Gdyż wziął on ciało z czystej dziewicy i narodził się z niej, przyjął je. Jeden jest Syn, o dwojakiej naturze, lecz nie osobie. Dlatego ogłaszając go doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem uznajemy Chrystusa za naszego Boga". **(8)**

Atanazyjskie Wyznanie Wiary głosi:

„Inna jest bowiem Osoba Ojca, inna Syna, inna Ducha Świętego, lecz Ojca i Syna, i Ducha Świętego jedno jest Bóstwo, równa chwała, współwieczny majestat… Bogiem jest Ojciec, Bogiem Syn, Bogiem Duch Święty: a jednak nie trzej bogowie, lecz jeden jest Bóg. Tak też Panem jest Ojciec, Panem Syn, Panem i Duch Święty: a jednak nie trzej panowie, lecz jeden jest Pan. Ponieważ jak każdą z osób osobno Bogiem i Panem prawda chrześcijańska wyznawać nam każe, tak chrześcijańska religia zabrania nam mówić o trzech bogach lub trzech panach." **(9)**

Ortodoksyjna definicja chrześcijańskiej trójcy i atanazyjskiego Wyznania Wiary: ***„Doktryna Trójcy głosi, że Ojciec jest Bogiem, Syn jest Bogiem, Duch Święty jest***

Bogiem i razem, nie każdy z osobna, są jednym Bogiem. Trójca jest równie wieczna, bez początku czy końca i wszystkie jej osoby są sobie równe". (10)

Kościół rzymskokatolicki głosi: *Trójca to termin używany do oznaczenia głównej doktryny religii chrześcijańskiej…* Zaś Ortodoksyjny Kościół Grecki nazywa Trójcę *„fundamentalną doktryną chrześcijaństwa, a nawet więcej: Chrześcijanie są tymi, którzy przyjmują Chrystusa za Boga"*. W książce "Our Orthodox Christian Faith" („Nasza ortodoksyjna wiara chrześcijańska") ten sam kościół deklaruje: *„Bóg jest trójjedyny… Ojciec jest całkowicie Bogiem. Syn jest całkowicie Bogiem. Duch Święty jest całkowicie Bogiem."* (11)

W Jaki Sposób Trójca Stała się Doktryną Chrześcijańską

Prześladowanie chrześcijan i likwidowanie pierwszych Kościołów za czasów cesarzy rzymskich, które rozpoczęło się w pierwszym wieku naszej ery, zakończyło się wraz z objęciem władzy przez Konstantyna Wielkiego w bitwie na Moście Milwijskim w 312 r. n.e. W rezultacie, dzięki przejściu na chrześcijaństwo, ludzie zaznali szczególnych łask w postaci korzyści politycznych, militarnych i społecznych. W efekcie tysiące nie-chrześcijan przyłączyło się do Kościoła i umożliwiło Konstantynowi sprawowanie władzy nad sprawami Kościoła.

To właśnie za rządów Konstantyna idea głosząca, że Jezus Chrystus równy jest Bogu Ojcu nabrała rozpędu. Trójca nie była jeszcze wówczas ustanowioną doktryną. Idea trójjedynego Boga wzbudziła wiele kontrowersji w Kościele, gdyż wielu duchownych oraz zwykłych ludzi nie zaakceptowało Chrystusa jako Boga. (12)

Ta niezgoda doprowadziła do konfrontacji pomiędzy biskupem Aleksandrem z Aleksandrii (Egipt) a jego prezbiterem, Ariuszem. Biskup Aleksander twierdził, że Jezus był równy Bogu, a Ariusz się z tym nie zgadzał. Dlatego na synodzie w Aleksandrii w 321 r. n.e. Ariusz został zdymisjonowany i ekskomunikowany. (13)

Ariusz – choć w niełasce instytucji – nadal miał spore poparcie poza Egiptem. Wielu ważnych biskupów, takich jak uczony historyk – Euzebiusz z palestyńskiej Cezarei i jego wpływowy imiennik – Euzebiusz, biskup Nikomedii, pod względem teologicznym zgadzali się z Ariuszem: *Jezus Chrystus nie jest Bogiem.* (14)

Ciągłe kontrowersje przeszkadzały Konstantynowi w zatwierdzeniu swej pozycji, dlatego też zaprosił wszystkich biskupów Kościoła chrześcijańskiego do Nicei w maju 325 r. n.e. Tam toczono dyskusje związane z relacjami pomiędzy Bogiem a Jego synem. Konstantyn, który był odpowiedzialny za sprawozdania, wykorzystał swą pozycję polityczną i wpłynął na biskupów, by przyjęli jego stanowisko teologiczne. Wyznanie Wiary podpisane przez 218 biskupów było jawnie antyariańskie. Innymi słowy, Wyznanie Wiary ustanowione w Nicei zatwierdziło Syna jako równego Bogu. Dwustu osiemnastu biskupów podpisało się pod tym, choć tak naprawdę było to dzieło mniejszości. (15)

***Encyklopedia Britannica* podsumowała przebieg Soboru Nicejskiego następująco:**

Sobór Nicejski miał miejsce 20 maja 325 roku. Przewodniczył mu sam Konstantyn, aktywnie uczestnicząc w dyskusjach i osobiście zaproponował (bez wątpienia za namową Hozjusza) przełomową formułę wyrażającą związek Chrystusa z Bogiem w wyznaniu wiary zatwierdzonym przez radę, że jest on *„z tej samej substancji co Ojciec”*. Onieśmieleni ze względu na cesarza biskupi – z wyjątkiem zaledwie dwóch – podpisali to wyznanie wiary; wielu z nich zrobiło to wbrew własnej woli.

Konstantyn postrzegał decyzję podjętą w Nicei jako „natchnioną przez Boga”. Do końca jego życia nikt nie śmiał otwarcie podważyć Wyznania Wiary z Nicei; jednak nie było też oczekiwanej zgody.

Wyznanie wiary z Nicei

Wierzymy w jednego Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, zrodzonego z Ojca, jednorodzonego, to jest z istoty Ojca, Boga z Boga, Światłość ze Światłości, Boga prawdziwego z Boga prawdziwego, zrodzonego, a nie uczynionego, współistotnego Ojcu, przez którego wszystko się stało, co jest w niebie i co jest na ziemi, który dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił i przyjął ciało, stał się człowiekiem, cierpiał i zmartwychwstał trzeciego dnia, wstąpił do nieba, przyjdzie sądzić żywych i umarłych. I w Ducha Świętego. Tych, którzy mówią: «był kiedyś czas kiedy go nie było» lub «zanim się narodził nie był» lub «stał się z niczego» lub pochodzi z innej hipostazy, lub z innej substancji [niż Ojciec], lub, że Syn Boży jest zmienny i przeobrażalny, tych wszystkich powszechny i apostolski Kościół wyłącza.

Nicejskie wyznanie wiary

Bettenson wyjaśnia nicejskie wyznanie wiary następująco:

> **[Zostało] znalezione w „Ankyrotos” Epifaniusza, r. 374 n.e. i zaczerpnięte przez uczonych, niemal słowo w słowo, z Wykładów Katechetycznych św. Cyryla z Jerozolimy; przeczytane i zatwierdzone w 451 r. w Chalcedon jako Wyznanie Wiary „(318 ojców, którzy zebrali się w Nicei oraz) 150, którzy zebrali się później” (tj. w Konstantynopolu w 381 roku). Dlatego często nazywane jest Konstantynopolskim lub Nicejsko-Konstantynopolskim Wyznaniem Wiary, a wielu sądzi, że jest to poprawka kreda z Jerozolimy podtrzymana przez Cyryla.**

Wierzę w Boga Ojca Wszechmogącego. Stworzyciela nieba i Ziemi i wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych;

I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego, Zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany również za nas pod Poncjuszem Piłatem poniósł mękę i został pogrzebany. I zmartwychwstał trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a królestwu Jego nie będzie końca.

Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca (i Syna) pochodzi. Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez Proroków.

Wierzę w jeden święty, powszechny i apostolski Kościół.

Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych. I życia wiecznego w przyszłym świecie. (17)

Chociaż Rada Biskupów zatwierdziła Nicejskie Wyznanie Wiary, nie było w nim wzmianki o Trójcy.

Spór dotyczący natury Jezusa trwał przez kilka dekad. W roku 381 zebrała się w Konstantynopolu druga rada ekumeniczna. (18) Rada ta przyjęła Nicejskie Wyznanie Wiary, głoszące, że Jezus i Bóg byli równi i obaj byli wieczni, oraz uznające Ducha Świętego za Boga. Oficjalnie ustanowiona została doktryna Trójcy jako podstawa wiary chrześcijańskiej, na następne piętnaście wieków. Zauważcie. Wszyscy rzymskokatolicy muszą znać na pamięć „Nicejskie Wyznanie Wiary" – podobnie jak „Modlitwę Pańską" (Ewangelia Mateusza 6,9-13, Biblia) i włączają je do swoich modlitw.

Cesarz Teodozjusz uczynił wiarę w chrześcijaństwo nakazem cesarskim:

„Naszą wolą jest, by wszyscy ludzie podlegające mojej władzy wyznawali tę religię, którą Apostoł Piotr przekazał Rzymianom.
Powinniśmy wierzyć w jednego Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego pod pojęciem równego majestatu, oraz w Trójcę Świętą.

Nakazujemy, by ci, którzy przestrzegają tego prawa mogli przybrać imię katolików, a wszyscy inni jako nierozumni i szaleni byli napiętnowani hańbą nauki heretyckiej. Ich miejsce spotkania nie powinno przybierać nazwy kościoła i powinna ich dotknąć najpierw zemsta Boska, a także kara wymierzona przez nas. Bierzemy to na siebie zgodnie z sądem Boskim. (19)

Później, na Drugiej Radzie w Konstantynopolu (553 r. n.e.) ustanowiona została także doktryna oddawania czci Marii jako „matce Bożej" i „Bożej rodzicielce". Nadany jej został tytuł „Wieczna Dziewica". *„W modlitwach i hymnach Kościoła Ortodoksyjnego, imię matki Boga wymieniane jest tak często, jak imię Chrystusa i Trójca Święta"… „W doktrynie rzymskokatolickiej Maria, matka Boga, identyfikowana była z symbolem Boskiej Mądrości. Proces deifikacji matki Boga doprowadził w końcu do tego, że Maria jest traktowana jako hipostaza (osoba) boska, postać niebiańskiej Mądrości." (20)*

Czynniki, Które Miały Wpływ Na Sformułowanie Doktryny Trójcy

Czynniki, które miały wpływ na sformułowanie doktryny Trójcy, zostały podsumowane przez *Strażnicę* i *Bible Tract Society of Pennsylvania* w 1989 r., ukazując, co może być postrzegane za pierwowzór doktryny Trójcy.

W świecie starożytnym – już od czasów babilońskich – popularne było oddawanie czci pogańskim bożkom pogrupowanym w trójki. Ta praktyka była szeroko rozpowszechniona także w Egipcie, Grecji i Rzymie w czasach przed Chrystusem za jego życia i po nim.

Historyk Will Durant zauważył: *„Chrześcijaństwo nie zniszczyło pogaństwa; ono je przyjęło (…) Z Egiptu pochodzi idea boskiej trójcy.”* A w książce o religii egipskiej Sieghfried Morenz pisze:

Trójca była głównym obiektem zainteresowania egipskich teologów… Trzech bogów połączonych jest w jedno istnienie, do którego zwracano się w liczbie pojedynczej. W ten sposób idea boskiego bytu w religii starożytnego Egiptu wykazuje bezpośredni związek z teologią chrześcijańską.”

Toteż w Aleksandrii pod koniec trzeciego wieku i na początku czwartego, duchowni egipscy tacy jak Atanazjusz rozmyślali nad tym wpływem, gdy sformułowali ideę wskazującą na Trójcę: Ich wpływ rozpowszechnił się tak bardzo, że *Morenz* postrzega *„aleksandryjską teologię za pośrednika pomiędzy dziedzictwem religii egipskich a chrześcijaństwem”.*

W *Encyklopedii Religii i Etyki* James Hasting pisze: *„W hinduizmie na przykład, spotykamy trynitarną grupę – Bahram, Sziwa i Wisznu; w religii egipskiej zaś trynitarną grupę - Ozyrysa, Izisa i Horusa… Nie tylko w historycznych religiach znajdujemy Boga postrzeganego jako Trójca. W szczególności można tu przytoczyć neoplatoniczny pogląd na Najwyższą czy też Ostateczną Rzeczywistość”, przedstawiający ją jako „potrójną”.*

New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge ukazuje wpływ tej greckiej filozofii: „Doktrynie Logos i Trójcy ich kształt nadali greccy Ojcowie, którzy (…) byli pod dużym wpływem – pośrednio lub bezpośrednio – filozofii platońskiej… Nie można zaprzeczyć błędom i zmianom wniesionym z tegoż źródła do Kościoła.”

Kościół Pierwszych Wieków mówi:

***„Doktryna Trójcy powstawała stopniowo i została zatwierdzona stosunkowo późno; (…) ma ona swój początek w źródle całkowicie różnym od Pism żydowskich i chrześcijańskich; (…) rozwinęła się i została zaszczepiona w chrześcijaństwie poprzez Ojców podążających za platonizmem.”* (21)**

Rzeźby bogów o trzech twarzach odnaleziono w różnych częściach świata, np. w Kambodży (trójjedyne buddyjskie bóstwo z XII wieku n.e.), we Włoszech (trójca z XV wieku n.e.), Norwegii (trójca – Ojciec, Syn, Duch Święty – z XIII wieku n.e.), Francji (Trójca z XIV w. n.e.), Niemczech (Trójca z XIX w. n.e.), Indiach (trójjedyne bóstwo hinduskie, VII w. n.e.), Palmyrze (triada boga księżyca, Pana Niebios i boga słońca, I wiek n.e.), Babilonii (triada - Isztar, Sin, Szamasz - drugie milenium przed naszą erą) i Egipcie (triada Horusa, Ozyrysa i Izydy, drugie milenium przed naszą erą). (22)

Uzasadnianie Trójcy Przez Trynitarian

Wielkie osobistości świata chrześcijańskiego starając się uratować koncepcję Trójcy próbowały wszelkich możliwych środków, aby tę doktrynę usprawiedliwić. Jednak po wyczerpaniu wszystkich znanych logicznych prób przekonania poddali się i ogłosili, że jest to *„TAJEMNICA”*. Poniżej przytoczymy niektóre ze stwierdzeń głów Kościołów, znakomitych chrześcijańskich teologów i znanych pisarzy, którzy z determinacją bronili takiego stanowiska:

„Najświętsza Trójca jest tajemnicą w najściślejszym tego słowa znaczeniu. Ponieważ sam rozum nie jest w stanie udowodnić istnienia Trójjedynego Boga, uczy tego Objawienie. Nawet po tym, jak istnienie tajemnicy zostało nam objawione, nie jest możliwe dla ludzkiego intelektu by pojął jak Trzy Osoby mogą mieć jedną Boską Naturę.” **(23)**

Katoliccy uczeni – Karl Rahner i Herbert Vorgimler – napisali w swym Słowniku Teologicznym: *„Trójca jest tajemnicą... w ścisłym sensie..., która nie mogłaby być poznana bez objawienia, a nawet po objawieniu nie jest całkiem zrozumiała."*

„Dogmat tak tajemniczy z góry przyjmuje Boskie objawienie." **(Encyklopedia Katolicka)**

„Bóg jest jednym i Bóg jest trzema. Skoro nie ma wśród całego stworzenia niczego podobnego, nie możemy tego zrozumieć, musimy to jedynie zaakceptować.” **(Monsignor Eugene Clark)**

„Wiemy, że jest to bardzo głęboka tajemnica, której nie rozumiemy." **(Kardynał John O'Connor)**

"Nieodgadniona tajemnica Boga – Trójca." **(Papież Jan Paweł II) (24)**

PIERWSI CHRZEŚCIJANIE NIE NAUCZALI DOKTRYNY TRÓJCY

Wyrażenia „Bóg - Ojciec”, „Bóg – Syn” i „Bóg – Duch Święty” nie są *jedynie* równoznaczne z chrześcijaństwem, lecz są podstawą wiary chrześcijańskiej.
Jednak wiara ta, postrzegana jako źródło religii chrześcijańskiej, nie była znana ani zalecana tak przez Jezusa (pzn), jak też i przez pierwszych chrześcijan. Apostołowie oraz następne pokolenia aż do IV wieku n.e. nigdy nie myśleli o trójjedynym Bogu. Wierzyli oni w Jednego Wszechmogącego, Wszechwiedzącego i Niedoścignionego Stwórcę, który jest Jedynym godnym czci.

Poniższe autentyczne przekazy pochodzące od różnych autorytetów chrześcijańskich mówią same za siebie:

„Sformułowanie ‘jeden Bóg w trzech Osobach’ nie było przyjęte w życiu chrześcijan ani ich oświadczeniu wiary, aż do końca IV wieku. Jednak właśnie to sformułowanie po raz pierwszy stwierdzało dogmat Trójcy. Wśród Apostołów nie było niczego nawet w najmniejszym stopniu zbliżonego do takiego poglądu." **(25)**

Doktryna Trójcy została wymyślona przez chrześcijan trzysta lat po Jezusie. Cztery kanoniczne Ewangelie, napisane w latach 70-115 n.e., nie mają żadnych odniesień do Trójcy. Nawet św. Paweł, który wprowadził do chrześcijaństwa wiele obcych idei, nic nie wiedział o Trójjedynym Bogu. *New Catholic Encyclopedia* 4 (oznaczona jako *Nihil Obstat* i *Imprimatur*, wskazujące oficjalne zatwierdzenie) przyznaje, że doktryna Trójcy nie była znana przez pierwszych chrześcijan i że została ona sformułowana pod koniec IV wieku:

„Trudno w drugiej połowie XX wieku przedstawić proste, jasne i obiektywne podsumowanie objawienia, doktrynalną ocenę i teologiczne omówienie tajemnicy Trójcy. Trynitariańska dyskusja rzymskokatolików oraz innych odłamów przedstawia nieco niepewny zarys.

„Wydarzyły się dwie rzeczy. Po pierwsze, część egzegetów i teologów biblijnych, w tym coraz większej ilości rzymskokatolików jest zdania, że nie można mówić o trynitarianizmie w Nowym Testamencie, jeśli nie posiada się odpowiednich kwalifikacji. Jest także inne stwierdzenie części historyków i teologów zakładające, że jeśli ktoś mówi o trynitarianizmie bez zastrzeżeń, znaczy, że wymazał część historii chrześcijaństwa – powiedzmy do ostatniej ćwierci IV wieku. Dopiero wtedy to, co może być nazwane definitywnym dogmatem trynitarskim o „jednym Bogu w trzech osobach", zostało wdrożone w życie i myślenie chrześcijańskie." **(26)**

„Początkowo wiara chrześcijańska nie była trynitarska (...) Nie było tak za życia apostołów, ani ich następców, co odzwierciedla Nowy Testament oraz inne wczesnochrześcijańskie pisma." **(Encyclopaedia of Religion and Ethics)**

„Jednakże pierwsi chrześcijanie nie myśleli początkowo o zastosowaniu idei (Trójcy) w swej wierze. Poświęcali się Bogu Ojcu oraz Jezusowi Chrystusowi" **(The Paganism in Our Christianity) (27)**

Czy Biblia Naucza Doktryny Trójcy?

Chrześcijanie wierzą i głoszą, że Biblia jest Słowem Boga, <u>jednak nie ma w niej słynnej doktryny Trójcy</u>. Gdyby doktryna ta była prawdziwa, byłaby jasno przedstawiona w Biblii, gdyż musimy znać Boga i sposób, w jaki mamy Go czcić.

Żaden z proroków Boga – od Adama po Jezusa (pokój z nimi) - nie głosił konceptu Trójcy czy Trójjedynego Boga. Żaden z wysłanników Boga nie wypowiedział też nigdy niczego, co by o tym świadczyło; nie ma też w Biblii żadnego odniesienia na potwierdzenie tejże doktryny - ani w Starym, ani też w Nowym Testamencie. Nie wiadomo nic na temat, jakoby Jezus (pzn), bądź jego uczniowie mówili w Biblii o Trójcy. Wręcz przeciwnie, Jezus (pzn) mówił: *„Pan Bóg nasz, Pan jest jeden..."* (Ewangelia Marka 12,29, Biblia). Zgodnie z tym, co mówił św. Paweł: *„Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie..."* (Dzieje Apostolskie 2,22, Biblia).

<u>Powyższe wersety mówią same za siebie. Dlaczego ktoś miałby zawracać sobie głowę tak zagmatwaną doktryną, skoro najznakomitsi uczeni chrześcijańscy nie potrafią jej zinterpretować czy w zrozumiały sposób wyjaśnić?</u>

Jezus (pzn) dokładnie przepowiedział tego typu problem w Ewangelii Mateusza 15,8-9 (Biblia): *„Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode Mnie. Ale czci Mnie na próżno, ucząc zasad podanych przez ludzi."*

W dodatku, potwierdza to św. Paweł w II Liście do Tymoteusza 4,3-4, (Biblia), przekazując: ***„Przyjdzie bowiem chwila, kiedy zdrowej nauki nie będą znosili, ale według własnych pożądań – ponieważ ich uszy świerzbią – będą sobie mnożyli nauczycieli. Będą się odwracali od słuchania prawdy, a obrócą się ku zmyślonym opowiadaniom.”***

Dalej czytamy także (List do Tytusa 1,16, Biblia): ***„Twierdzą, że znają Boga, uczynkami zaś temu przeczą, będąc ludźmi obrzydliwymi, zbuntowanymi i niezdolnymi do żadnego dobrego czynu."***

Przy całym tym dylemacie, wielkie umysły spośród chrześcijan <u>robiły co tylko mogły, by w logiczny sposób uwiarygodnić doktrynę Trójcy, jednak ponieśli porażkę</u> i w końcu stwierdzili, że jest to *tajemnica*. Bóg chce, by człowiek czcił tylko Jego, o czym mówi nam w Swym Boskim Przewodnictwie. <u>Skoro On sam jest Sprawiedliwy, to Jego sprawiedliwość wymaga, by Jego Przesłanie było jasne i proste. Jego nauki – jako całość – muszą być pozbawione jakichkolwiek wad, przesądów i niepewności. Musi to być absolutna prawda, której wiedza – w tym także odkrycia naukowe – nie będą w stanie poddać w wątpliwość.</u> Skoro doktryna Trójcy jest sama w sobie „tajemnicą”, nie może być ona postrzegana za boskie natchnienie. Biblia mówi: *„Bóg bowiem nie jest Bogiem zamieszania, lecz pokoju."* (I List do Koryntian 14,33, Biblia)

<u>O Pismach hebrajskich</u>

The Encyclopedia of Religion (*Encyklopedia Religii*) przyznaje: ***„Współcześni teolodzy zgadzają się co do tego, że w hebrajskiej Biblii nie znajduje się doktryna Trójcy”.*** Podobnie głosi *New Catholic Encyclopedia* (*Nowa Encyklopedia Katolicka*): ***„Stary Testament nie naucza o doktrynie Trójcy Świętej”.***

Podobnie stwierdza jezuita - Edmund Fortman w swojej książce *The Triune God (Bóg Trójjedyny)*: ***„Stary Testament (...) nic nam nie mówi – ani wyraźnie, ani w domyśle – o Trójjedynym Bogu, którym jest Ojciec, Syn i Duch Święty (...) Nie ma żadnego dowodu na to, by jakikolwiek święty pisarz kiedykolwiek podejrzewał istnienie (Trójcy) w Panu Bogu (...) Gdyby spojrzeć do Starego Testamentu na sugestie, przepowiednie bądź „ukryte znaki” świadczące o trójcy w poszczególnych osobach, nie znajdziemy nic ani w słowach, ani intencjach świętych pisarzy.”*** (28)

<u>O Pismach greckich</u>

The Encyclopedia of Religion (Encyklopedia Religii) mówi: ***„Teolodzy zgadzają się co do tego, że Nowy Testament także nie zawiera” wyraźnych wzmianek o doktrynie Trójcy.***

Jezuita Fortman stwierdza*: **„Autorzy Nowego Testamentu (...) nie dają nam ani formalnej, ani sformułowanej doktryny Trójcy, żadnych dokładnych nauk, iż Bóg to trzy równe sobie osoby boskie (...) Nigdzie nie znajdziemy trynitarnej doktryny mówiącej o trzech różnych aspektach boskiego życia i działalności w tym samym Bogu.***

The New International Dictionary of New Testament Theology (Nowy Międzynarodowy Słownik Nowotestamentowej Teologii) także stwierdza*:* ***„(Nowy Testament) nie przedstawia doktryny Trójcy. 'W Biblii nie została wyrażona deklaracja, że Ojciec, Syn i Duch Święty mają równą naturę' - powiedział protestancki teolog Karl Barth".***

*„Historyk Arthur Weigall zauważył****: „Jezus Chrystus nigdy nie wspomniał o takim zjawisku, nigdzie też w Nowym Testamencie nie pojawia się słowo 'Trójca'. Idea ta została przyjęta jedynie przez Kościół trzysta lat po śmierci naszego Pana." „Paganism in Our Christianity" (***„Pogaństwo w naszym chrześcijaństwie.") (29)

WSPÓŁCZEŚNI CHRZEŚCIJANIE ODRZUCAJĄ DOKTRYNĘ TRÓJCY

Wielu współczesnych teologów chrześcijańskich podporządkowuje się założeniom Kościołów. Najpóźniejszym i najbardziej wybitnym jest nowo wybrany biskup z Durban – David Jenkins, profesor teologii i religioznawstwa na uniwersytecie w Leeds. Mówi on, że niektóre z wydarzeń mających miejsce w początkowej fazie misji Jezusa *„NIE BYŁY CAŁKIEM PRAWDZIWE, LECZ ZOSTAŁY DODANE DO HISTORII O JEZUSIE PRZEZ PIERWSZYCH CHRZEŚCIJAN, KTÓRZY CHCIELI W TEN SPOSÓB WYRAZIĆ WIARĘ W NIEGO JAKO MESJASZA."* (30)

Profesor John Hick mówi: *„Pogląd jaki się rozpowszechnił, iż dwie natury Jezusa – boska i ludzka – skupiają się w jednej osobie historycznego Jezusa Chrystusa, pozostaje jedynie pustymi słowami."* Dalej ciągnie on: *„Gdyż mówienie bez wyjaśnienia, że historyczny Jezus z Nazaretu był także Bogiem jest pozbawione znaczenia; to tak, jakby powiedzieć, że ten okrąg narysowany ołówkiem na papierze jest także kwadratem. Takiemu wyrażeniu należy nadać sens: a w przypadku mówienia o inkarnacji, każda treść, która jest jedynie sugestią, musi zostać odrzucona."* Hick zasugerował, że: *boskie wcielenie jest ideą mitologiczną.* Powiedział także: *„Używam słowa 'mit' w takim oto sensie: „mit to historia, która została opowiedziana, jednak nie jest całkiem prawdziwa, bądź idea lub wyobrażenie odnoszące się do kogoś lub czegoś, jednak bez dosłownego odniesienia." „Stwierdzenie, że Jezus był Bogiem we wcieleniu Syna to nie prawda absolutna, ponieważ nie jest to dosłowne znaczenie, lecz odniesienie się do mitycznego konceptu Jezusa, analogicznie jak w świecie starożytnym, gdzie król określany był jako boski syn."* (31)

Oto cytat pochodzący z książki Victora Paula Wierwille zatytułowanej *"Jesus Christ is not God" („Jezus Chrystus nie jest Bogiem"): „Mówię, że Jezus Chrystus nie jest Bogiem, lecz jest Synem Boga. Nie są oni obaj 'jednakowo wieczni, bez początku i końca, oraz równi sobie'. Jezus Chrystus nie był z Bogiem od początku w dosłownym rozumieniu; nie posiada też wszystkich cech Boga."* (32)

Oto empatyczny komentarz Victora Paula Wierwille: *„Zanim zakończę, chciałbym coś wyjaśnić. Mówiąc, że Jezus Chrystus nie jest Bogiem nie mam na celu umniejszenia ważności Jezusa Chrystusa. Jest to zwykłe wywyższenie Boga, Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa, do Jego wyjątkowej, wywyższonej i niezrównanej pozycji. Tylko On jeden jest Bogiem."* (33)

Wierzę, że Jezus (pzn) został stworzony przez Boga; że był on „Mesjaszem" (namaszczonym) i Wysłannikiem Boga; że był on słowem Boga przekazanym Mari oraz duchem pochodzącym od Niego. Nie akceptuję tego, że Jezus (pzn) był Bogiem lub Boskim Wcieleniem, Synem Boga czy Bogiem Syna. Bóg i Jezus (pzn) to dwa odrębne byty. Bóg jest Stwórcą, a Jezus (pzn) był Jego stworzeniem. Mają inną naturę, nie są tak samo wieczni, nie posiadają takiej samej mocy, wiedzy ani nie mają tej samej pozycji.

Liczne zdecydowane stwierdzenia Jezusa oraz wcześniejszych proroków Boga (pzn) znajdujące się w Biblii unieważniają oba koncepty – **„WCIELENIE BOSKIE"** i **„DOKTRYNĘ TRÓJCY".** Wszystko to, co jest sprzeczne z moim oświadczeniem to tylko pogłoski rozpowszechniane przez osoby, które muszą udowodnić swe stwierdzenia. Dowody jakimi dysponują to co najwyżej cytaty, jakie wkradły się do oryginalnej Ewangelii Jezusa (pzn) i wcześniejszego przesłania Boga. **„Jezus (pzn) nie jest Bogiem, lecz jedynie wielkim prorokiem i wysłannikiem Boga."**

Nauki Głoszone Przez Bożych Proroków

O dziwo, żaden z proroków przed czy po Jezusie (pzn) nie nauczał o doktrynie Trójcy. Zamiast tego głosili oni Jedność Boga. Tylko Jedyny Bóg jest niedościgniony. Jest on Wszechmogący, jest też Stwórcą wszystkiego co widzialne i niewidzialne; nie ma On żadnego współtowarzysza, partnera, rodziny, potomka, ani pomocnika, który dzieliłby jego Boskość. Tylko On troszczy się o Swoje stworzenie i podtrzymuje je. Oto co głosili prorocy Boga:

Mojżesz (pzn) powiedział: ***„Teraz wyznaję, że Pan jest większy niż wszyscy inni bogowie, gdyż w ten sposób ukarał tych, co się nimi pysznili."*** (Księga Wyjścia 18,11, Biblia)

„Słuchaj Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. *Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja dziś nakazuję. Wpoisz je twoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą przed oczami. Wyczepisz je na drzwiach swojego domu i na twoich bramach."* (Księga Powtórzonego Prawa 6,4-9, Biblia)

„Strzeżcie się, byście nie zapomnieli przymierza Pana, Boga waszego, które zawarł z wami, i nie uczynili sobie wyobrażenia w rzeźbie tego wszystkiego, co wam zabronił Pan, Bóg wasz." (Księga Powtrórzonego Prawa 45,23, Biblia)

Taki koncept Boga popiera także sam Jezus (pzn). (Ewangelia Marka 12,29, Biblia) ***„...Pan Bóg nasz, Pan jest jeden..."*** Obaj prorocy (i wszyscy inni, pokój z nimi wszystkimi) wyraźnie zaznaczali, że **ich PANEM i naszym PANEM jest JEDYNY BÓG**. Warto też zauważyć, że nie głosili oni nic, co wskazywałoby na to, że którykolwiek z nich miał swój udział w boskości.

„Nikt tak święty jak Pan, prócz Ciebie nie ma nikogo, nikt taką Skałą jak Bóg nasz.” **(I Księga Samuela 2,2, Biblia)**

Prorok Dawid (pzn) mówi w Psalmach: *„Niechaj poznają Ciebie i wiedzą, że tylko Ty, który sam jeden masz Jahwe (w przypisie: tzn. Bóg prawdziwy – przyp. tłum.) na imię, jesteś Najwyższy nad całą ziemią.”* (83,19) *„Błogosław, duszo moja, Pana! O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki!”* (104,1); *„On, Jahwe, jest naszym Bogiem."* (105,7); *„Pan jest Bogiem: niech nas oświeci!”* (118,27); *„Jesteś moim Bogiem, chcę Ci dziękować.”* (118,28);

Prorok Salomon (pzn) rzekł: *„Treścią (w przypisie: „tzn. podstawą, podwaliną” – przyp. tłum.) mądrości jest bojaźń Pańska, rozsądkiem – poznanie Świętego.”* (Księga Przysłów 9,10, Biblia)

Następujące słowa przypisane zostały Prorokowi Salomonowi: *„Boga się bój i przykazań Jego przestrzegaj, bo cały w tym człowiek!”* (Księga Koheleta 12,13, Biblia)

Prorok Izajasz (pzn) powiedział: *„Pan – to Bóg wieczny, Stwórca krańców ziemi...*” (Księga Izajasza 40,28, Biblia)

Niewątpliwie jedynym Stwórcą jest Bóg, który stworzył wszystko co istnieje (cały wszechświat i wszystko, co się w nim znajduje) tysiące lat przed nadejściem Jezusa (pzn). Sam Jezus był stworzony przez Boga, jak też i Duch Święty. Tak naprawdę Trójca nie istniała do czasu, aż została sformułowana przez ludzi w III wieku n.e.

„...Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.” **Jezus (pzn) podkreślał, że nikt nie jest godzien czci, z wyjątkiem jedynego Boga. (Ewangelia Mateusza 4,10 i Łukasza 4,8, Biblia)**

Prorok Jezus (pzn) powiedział: *„A to jest życie wieczne, aby znali Ciebie, jednego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.”* (Ewangelia Jana 17,3, Biblia)

Powyższe słowa Jezusa (pzn) dowodzą, że jest tylko jedna osoba Boska – „On – jedyny prawdziwy Bóg” i że Jezus (pzn) nic nie wiedział o Trójcy. Poza tym nie rościł on sobie pretensji do bycia Bogiem, gdyż mówiąc o jedynym prawdziwym Bogu powiedział „Ciebie”; o sobie zaś powiedział, że jest wysłannikiem Boga: „Jezus Chrystus, którego posłałeś”.

Św. Paweł także nic nie wiedział o istnieniu Trójcy. Powiedział on: *„Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was...”* (Dzieje Apostolskie 2,22, Biblia)

„A choćby byli na niebie i na ziemi tak zwani bogowie – jest zresztą mnóstwo takich bogów i panów – dla nas istnieje tylko jeden Bóg, Ojciec, od którego wszystko pochodzi i dla którego my istniejemy...” **(I List do Koryntian 8,5-6, Biblia)**

{Powiedzcie: „My wierzymy w Boga i w to, co nam zostało zesłane, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi, Isma'ilowi i Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom; i w to,

co zostało dane prorokom od ich Pana. My nie robimy żadnej różnicy między nimi i poddajemy się Bogu całkowicie."} (*Al-Baqara*, 2:136, Koran)

{I wysłaliśmy Noego do jego ludu. On powiedział: „O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie macie innego boga, jak tylko On! Zaprawdę, obawiam się dla was kary Dnia Wielkiego!"} (*Al-Araf*, 7:59, Koran)

{Abraham nakazał to swoim synom i tak samo Jakub: "O moi synowie! Zaprawdę, Bóg wybrał dla was religię. Nie umierajcie inaczej, jak tylko będąc całkowicie poddanymi (Bogu)!"} (*Al-Baqara*, 2:132, Koran)

{Abraham nie był żydem ani chrześcijaninem, lecz był szczerze wierzącym hanifem, całkowicie poddanym (Woli Boga), i nie był on z liczby bałwochwalców.} (*Al-Imran*, 3:67, Koran)

{Czy wy byliście świadkami, kiedy zjawiła się przed Jakubem śmierć? On powiedział do swoich synów: „Co wy będziecie czcić po mnie?" Oni powiedzieli: „Będziemy czcić twego Boga i Boga twoich ojców – Abrahama, Isma'ila i Izaaka – Boga Jedynego! I my Jemu poddajemy się całkowicie."} (*Al-Baqara*, 2:133,Koran)

{A do ludu Ad posłaliśmy ich brata Huda. Powiedział on: „O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie ma dla was boga, jak tylko On!"} (*Al-Araf*, 7:65, Koran)

{I do ludu Median posłaliśmy ich brata Szuajba! On powiedział: „O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie ma dla was boga innego niż On!..."} (*Al-Araf*, 7:85, Koran)

{Powiedział im już poprzednio Aaron: „O ludu mój! Zostaliście tylko wystawieni na próbę przez tego cielca. Lecz zaprawdę, wasz Pan jest Miłosierny! Postępujcie więc za mną i słuchajcie mojego rozkazu."} (*Ta-Ha*, 20:90, Koran)

{I (pamiętaj) Hioba, kiedy wzywał on swojego Pana: „Oto dotknęło mnie utrapienie, a Ty jesteś Najmiłosierniejszy z Miłosiernych!"} (*Al-Anbija*, 21:83, Koran)

{My daliśmy wiedzę Dawidowi i Salomonowi. Oni powiedzieli: „Chwała Bogu, który nas wyniósł ponad wielu z Jego sług wierzących!"} (*An-Naml*, 27:15, Koran)

{Salomon był dziedzicem Dawida i powiedział: „O ludzie! Nauczono nas mowy ptaków i zostaliśmy obdarowani wszelkimi rzeczami. Zaprawdę, to jest łaska oczywista (od Boga)!} (*An-Naml*, 27:16, Koran)

{I (pamiętaj) Zachariasza, kiedy wołał do swojego Pana: „Panie mój! Nie pozostawiaj mnie samego! Ty jesteś najlepszym z dziedziców." I wysłuchaliśmy go. Daliśmy mu Jana, gdyż uczyniliśmy zdolną do rodzenia jego żonę...} (*Al-Anbija*, 21:89-90, The Qur'an)

Prorok Jezus (pzn) powiedział: ***{Zaprawdę, Bóg jest moim i waszym Panem! Przeto czcijcie Go! To jest droga prosta!}*** (*Al-Imran*, 3:51, Koran)

Kiedy ktoś zapytał Proroka Muhammada (pzn) o to, co ma zrobić, aby dostać się do Raju, on odpowiedział: *„Powinieneś czcić Allaha, nie łącząc z Nim (w czci) nikogo."* (Al-Buchari – słowa Proroka Muhammada [pzn])

Prorok Muhammad (pzn) powiedział: ***„Jeśli ktoś zaświadczy, że nikt nie ma prawa do czci z wyjątkiem Allaha Jedynego, który nie ma partnerów; że Muhammad jest Jego Wysłannikiem, oraz że Jezus jest Wysłannikiem Boga i Jego Słowem, które złożył On Mari i obdarzył duszą, a także że Raj i Piekło są prawdę, Allah przyjmie go do Raju wraz z dobrymi uczynkami, które kiedykolwiek spełnił – nawet jeśli było ich tylko kilka.”*** **(Al-Buchari – słowa Proroka Muhammada [pzn])**

W innym autentycznym hadisie Prorok **Muhammad** (pzn) przekazał: ***„Kto umiera wierząc, że nie ma boga poza Allahem, ten wstępuje do Raju.”*** **(Al-Buchari – słowa Proroka Muhammada [pzn])**

Ibn Abbas przekazał, że Prorok **Muhammad** (pzn) powiedział: ***„Chcę was czegoś nauczyć. Bądźcie posłuszni Allahowi, a On będzie się o was troszczyć. Chrońcie Jego nakazy, a On zawsze będzie z wami (będzie was chronić). Kiedy o coś prosicie, to proście jedynie Allaha; kiedy szukacie pomocy, to tylko u Allaha. Pamiętajcie, gdyby zebrali się wszyscy ludzie, aby wam pomóc, pomogliby tylko w tym, o czym zadecydował dla was Allah. I gdyby zebrali się wszyscy ludzie, aby was skrzywdzić, nie mogliby zrobić nic więcej, niż to, o czym zadecydował dla was Allah.”*** **(Tirmidhi – słowa Proroka Muhammada [pzn])**

W innym przekazie Prorok **Muhammad** (pzn) mówi: ***„Allah nie będzie karał ludzi za ich grzechy, chyba że ktoś jest wobec Niego nieposłuszny i buntowniczy, oraz gdy odmawia wiary w to, że nie ma boga poza Allahem.”*** **(Słowa Proroka Muhammada [pzn]) (34)**

„Jezus nie był chrześcijaninem; był on żydem. Nie głosił on nowej wiary, ale nauczał ludzi jak spełniać wolę Boga; a według niego – podobnie jak według żydów – informacje o woli Boga znajdziemy w Prawie i w innych Świętych Pismach.” **(35)**

Co Mówi Biblia Na Temat Boga I Jezusa (pzn)

Poniższe fragmenty z Biblii określają prawdziwą naturę Boga i Jezusa (pzn). Jasnym jest, że jedynie Bóg jest Władcą, jest Najwyższy, Nieomylny i Nieprześcigniony. Jezus (pzn) to człowiek o OGRANICZONEJ NATURZE, MAJĄCY PRAGNIENIA I BĘDĄCY PODDANYM WOLI BOGA. Wszystko co głosił i czynił jasno wskazuje na jego podporządkowanie się Bogu.

1. Biblijne świadectwo o Bogu

Nauki Starego i Nowego Testamentu są zasadniczo monoteistyczne, a Nowy Testament nie zmienił Boga Jedynego w Trójosobowego. Jezus (pzn) zatwierdził swe nauki, mówiąc: ***„Nie sądźcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni.”*** **(Ewangelia Mateusza 5,17-18, Biblia)**

Przekazy Boga są proste, jasne i wolne od sprzeczności oraz niepewności. Oto niektóre z „natchnionych słów" Boga w Biblii:

„Ja jestem Bóg Wszechmogący." **(Księga Rodzaju 17,1, Biblia)**

„Któż jest pośród bogów równy Tobie PANIE, w blasku świętości, któż Ci jest podobny, straszliwy w czynach, cuda działający?" **(Księga Wyjścia 15,11, Biblia)**

„Ja jestem Pan, twój Bóg" **(Księga Wyjścia 20,2, Biblia)**

„Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym..." **(Księga Wyjścia 20,3-5, Biblia)**

<u>Wersety te kategorycznie zabraniają tworzenia wszelkich podobizn Boga, tak poprzez sztukę naturalistyczną, jak i przedstawienniczą.</u> Żadna podobizna Boga nie jest właściwa. On jako będący poza granicami ludzkiego umysłu nie może być przez człowieka opisany, z wyjątkiem tego, co Sam o Sobie powiedział, opisując nam ustami proroków Swoje Boskie Atrybuty.

„...Ja jestem Pan, Bóg wasz! Nie zwracajcie się do bożków. Nie czyńcie sobie bogów z lanego metalu. Ja jestem Pan, Bóg wasz!" **(Księga Kapłańska 19,3- 4, Biblia)**

„Bóg nie jest jak człowiek, by kłamał, nie jak syn ludzki, by się wycofywał." **(Księga Liczb 23,19, Biblia)**

„Widziałeś to wszystko, byś poznał, że Pan jest Bogiem, a poza Nim nie ma innego." **(Księga Powtórzonego Prawa, 4,35, Biblia)**

„Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Panem jedynym." **(Księga Powtórzonego Prawa 6,4, Biblia)**

„Patrzcie teraz, że Ja jestem, Ja jeden, i nie ma ze Mną żadnego Boga." **(Księga Powtórzonego Prawa 32,39, Biblia)**

„Nikt tak święty jak Pan, prócz Ciebie nie ma nikogo, nikt taką Skałą jak Bóg nasz." **(I Księga Samuela 2,2, Biblia)**

Salomon powiedział: ***„O Panie, Boże Izraela! Nie ma takiego Boga jak Ty, ani w górze na niebie, ani w dole na ziemi..."*** **(I Księga Królewska 8,23, Biblia)**

„Boś Ty jest wielki i działasz cuda: tylko Ty jesteś Bogiem." **(Psalmy 86,10, Biblia)**

„Czy nie wiesz tego? Czyś nie słyszał? Pan – to Bóg wieczny, Stwórca krańców ziemi. On się nie męczy ani nie nuży, Jego mądrość jest niezgłębiona." **(Księga Izajasza 40,28, Biblia)**

„Ja, któremu na imię jest Jahwe* (w przypisie: prawdopodobnie „Ten, który jest" – przyp. tłum.), chwały Mojej nie odstąpię innemu ani czci mojej bożkom." **(Księga Izajasza 42,8, Biblia)**

„Wy jesteście moimi świadkami – wyrocznia Pana – i moimi sługami, których wybrałem, abyście mogli poznać i uwierzyć Mi, oraz zrozumieć, że tylko Ja istnieję. Boga utworzonego przede Mną nie było ani po Mnie nie będzie. Ja, Pan, tylko Ja istnieję i poza Mną nie ma żadnego zbawcy.” **(Księga Izajasza 43,10-11, Biblia)**

„Ja jestem pierwszy i Ja ostatni; i nie ma poza Mną boga.” **(Księga Izajasza 44,6, Biblia)**

„Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma Boga (...) aby wiedziano od wschodu aż do zachodu, że beze Mnie nie ma niczego. Ja jestem Pan, i nie ma innego.” **(Księga Izajasza 45,5-6, Biblia)**

„Albowiem tak mówi Pan, Stworzyciel nieba, On Bóg, który ukształtował i wykończył ziemię, który ją mocno osadził, który nie stworzył jej bezładną, lecz przysposobił na mieszkanie: ‘Ja jestem Pan i nie ma innego.’” **(Księga Izajasza 45,18, Biblia)**

„Wspomnijcie rzeczy minione od wieków! Tak, Ja jestem Bogiem i nie ma innego, Bogiem, i nikogo nie ma jak Ja.” **(Księga Izajasza 46,9, Biblia)**

„...Ja sam, Ja jestem pierwszy i Ja również ostatni. Moja to ręka założyła ziemię i moja prawica rozciągnęła niebo.” **(Księga Izajasza 48,12-13, Biblia)**

„Tak mówi Pan: ‘Niebiosa są Moim tronem, a ziemia podnóżkiem nóg Moich.’” **(Księga Izajasza 66,1, Biblia)**

„Pan natomiast jest prawdziwym Bogiem, jest Bogiem żywym i Królem wiecznym. (...) Tak macie mówić do nich: ‘Bogowi, którzy nie uczynili nieba i ziemi, znikną z ziemi i spod tego nieba.’” **(Księga Jeremiasza 10,10-11, Biblia)**

„A to Ja jestem Pan, Bóg twój...” **(Księga Ozeasza 13,4, Biblia)**

<u>2. Biblijne świadectwo o Jezusie (pzn)</u>

Narodziny Jezusa (pzn) zostały zapowiedziane: „*W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja.”* (Ewangelia Łukasza 1,26-27, Biblia). **Tu Bóg nie zstąpił, by stać się ciałem, jak głoszą Kościoły; zamiast tego posłał On anioła Gabriela, by poinformował Marię o Planie Boga. Jezus (pzn) był duchem stworzonym w łonie Marii z Mocy Boskiej. <u>Neguje to zatem doktrynę wcielenia Boga, przez co pogląd ten staje się bezpodstawny.</u>**

Anioł Gabriel poinformował Marię: „*Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus.”* (Ewangelia Łukasza 1,31, Biblia)

<u>Zatem z kogo składała się Trójca (tj. Trójjedyny Bóg) przed narodzinami Jezusa (pzn)?</u> Na początku był tylko Jeden Prawdziwy Bóg, który żyje wiecznie. Trójca zamieniła wiarę w Jednego Boga (monoteizm) na wiarę w trzech Bogów (politeizm i pogaństwo). <u>Przed narodzinami Jezusa (pzn) ludzie wierzyli tylko w Jednego Boga, dopiero potem kościoły dodały Mu dwie dodatkowe osoby.</u> Po drugie, kiedy Jezus (pzn) był jeszcze płodem, to czy Wszechmogący Bóg także był tam (w łonie) razem z

nim? Trynitarianie głoszą przecież, że dwie czy trzy Osoby zostały połączone w JEDNO CIAŁO. Czy wszystkie one dojrzewały w łonie Marii jako jeden płód? Jeśli tak, to dlaczego urodziła ona tylko Jezusa? Jakże dziecinne i obrzydliwe jest takie myślenie, że Bóg zjednoczył się w ciele z Jezusem (pzn).

Bóg, który nie ma początku ani końca, stworzył niebiosa i ziemię, oraz wszystko znajdujące się pomiędzy nimi, miliony lat temu – na długo przed pojawieniem się cywilizacji ludzkiej. Przed narodzinami Jezusa (pzn) przeminęło zaś wiele pokoleń.

„Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus...” (Ewangelia Łukasza 2,21, Biblia) **Cóż za oszczerstwo przeciw Bogu! Czy wierzycie w to, że gdyby Jezus (pzn) był prawdziwym Bogiem, musiałby być obrzezany?**

„Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na nim.” (Ewangelia Łukasza 2,40, Biblia) Po pierwsze, czy ten „bóg” Jezus nie posiadał wiedzy, gdy był młody, lecz zdobył mądrość dopiero po osiągnięciu dorosłości? **Mądrość prawdziwego Boga ani nie wzrasta, ani nie maleje; osiągnięcie jej nie jest też kwestią czasu ani miejsca, gdyż jest On cały czas doskonały i absolutny.**

Jezus odmawiał „Modlitwę Pańską” (Ewangelia Łukasza 11,2- 4, Biblia). **Czy ktoś mógłby modlić się do swej własnej duszy? Z pewnością Nie! To właśnie odróżnia prawdziwego Boga od Proroka Jezusa (pzn). W dodatku wola Jezusa jest odrębna od Woli Boga, co pokazuje, że nie są oni sobie równi.**

Czytamy też, że Prorok Jezus (pzn) pościł: ***„A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód.”*** (Ewangelia Mateusza 4,2, Biblia). **Post to jeden ze sposobów na odkupienie swych grzechów i okazanie posłuszeństwa i poddania się Najwyższemu. Bóg nie jest ani nikomu uległy, ani nie potrzebuje pościć, by zmazać Swe grzechy; nie odczuwa też potrzeb, lecz – w przeciwieństwie do Jezusa (pzn) – jest od nich wolny, gdyż tylko On jest Najwyższy i Doskonały.**

Wielu ludzi zgromadziło się, by słuchać słów Jezusa (pzn), przyprowadzili też chorych, którzy zostali uleczeni. (Ewangelia Mateusza 15,31, Biblia) ***„I (tłumy) wielbiły Boga Izraela”.*** **Jak to się stało, że Bóg chrześcijan jest TRZEMA, podczas gdy Bóg Izraela był JEDNYM?**

„I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: ‘Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty.’” (Ewangelia Mateusza 26,39 i Marka 14,35- 36, Biblia). **Do kogo Jezus (pzn) kierował swoją modlitwę? Czy do siebie samego, będącego częścią Boga? Zdecydowanie nie! Tak naprawdę Jezus (pzn) zawsze modlił się o pomoc do Boga, nawet kiedy wskrzeszał Łazarza.** (Ewangelia Jana 11:,41-43, Biblia). **Jezus (pzn) był zawsze wdzięczny Bogu, co wskazuje na jego całkowitą bezsilność i podporządkowanie się Bogu.**

„Wracając rano do miasta, odczuł głód. A widząc drzewo figowe przy drodze, podszedł ku niemu, lecz nic na nim nie znalazł oprócz liści..” (Ewangelia Mateusza

21,18-19, Biblia) **Cóż to za bóg, który odczuwa głód i nie zdaje sobie sprawy z pory, w jakiej drzewo rodzi owoce!**

Święty Piotr mówi: ***„Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was..."*** (Dzieje Apostolskie 2,22, Biblia). **Jasno wynika z tego, że Piotr mówiąc słowa „którego posłannictwo Bóg potwierdził wam" miał na myśli, że Jezus (pzn) został „zalegalizowany przez Boga" czy „wybrany przez Boga – jako prorok".**

3. Co mówi Jezus (pzn) o Bogu i o samym sobie.

Jezus Chrystus (pzn) nigdy nie wspominał o Trójcy, ani nie był świadomy istnienia w Bogu Trzech Osób. Jego koncept Boga był taki sam, jak wcześniejszych proroków izraelickich, głoszących Jedność Boga.

„Jezus odpowiedział: Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą." **(Ewangelia Marka 12,29- 30, Biblia)**

„Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz." **Słowa te znajdujemy w** Ewangelii Mateusza (4,10) **oraz w** Ewangelii Łukasza (4,8) **– obie znajdują się w Biblii. Jezus (pzn) mówi, że czcić należy tylko Boga.**

„Pan Bóg nasz, Pan jest jeden..." (Ewangelia Marka 12:29, Biblia) - **Jezus (pzn) potwierdza tu Jedność Boga.**

„...lecz ten (wejdzie do królestwa niebieskiego), kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie." (Ewangelia Mateusza 7,21, Biblia) **Jasne jest, że Bóg jest w niebie, a Jezus (pzn) był na ziemi. Jak zatem mogli być oni złączeni w jednym ciele?**

Chrześcijańskie wyznanie wiary głosi, że „Trzy Osoby" są zjednoczone w jednym ciele (Trójjedyny Bóg). Jak to możliwe, że wszyscy członkowie Trójcy są w pełni Bogami, podczas gdy każdy z nich stanowiłby zaledwie 1/3 Boga?

„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa." (Ewangelia Jana 17,3, Biblia). **Tutaj Jezus (pzn) rozróżnia siebie od Boga. Aby osiągnąć życie wieczne trzeba znać (uznawać) prawdziwego Boga oraz wierzyć w to, że Jezus (pzn) był przez Niego posłany jedynie jako Jego wysłannik.**

Jezus (pzn) mówi: „***Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg."*** (Ewangelia Marka 10,18, Biblia). **Jezus (pzn) zapewnia nas, że nikt nie jest dobry z wyjątkiem Boga, czyniąc przez to rozróżnienie pomiędzy Nim a sobą.**

*„Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie niebiescy, (*Marek dodaje jeszcze: *ani Syn* – przyp. tłum.*) tylko sam Ojciec."* (Ewangelia Mateusza 24,36 i Marka 13,32, Biblia). **Jezus (pzn) przyznaje tu, że jego wiedza jest ograniczona, w przeciwieństwie do Boga, który jest Wszechwiedzący. Także Sąd należy wyłącznie do Boga, który zachowuje wszelkie sekrety dla Siebie.**

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Syn nie mógłby niczego czynić sam od siebie…” (Ewangelia Jana 5,19, Biblia). **Tutaj Jezus (pzn) przyznaje, że jest zależny od Boga.**

„Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy: nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego, który mnie posłał.” (Ewangelia Jana 5,30, Biblia)

„Ponieważ z nieba zstąpiłem nie po to, aby pełnić swoją wolę, ale wolę Tego, który Mnie posłał.” (Ewangelia Jana 6,38, Biblia).

„Moja nauka nie jest moją, lecz Tego, który mnie posłał.” (Ewangelia Jana 7,16, Biblia).

„…Ja nic od siebie nie czynię, ale że to mówię, czego Mnie Ojciec nauczył.” (Ewangelia Jana 8,28, Biblia)

Jezus (pzn) jasno wypowiada, że nie posiada boskiej mocy. Sam z siebie nie może nic uczynić, gdyż to Bóg jest jedynym źródłem mocy i władzy.

„Teraz usiłujecie mnie zabić, człowieka, który wam powiedział prawdę usłyszaną u Boga.” (Ewangelia Jana 8,40, Biblia). **Jezus (pzn) przyznał tu, że był jedynie Wysłannikiem, który wypełniał misję, jaką nałożył na niego Bóg.**

Dalej Prorok Jezus (pzn) mówi: *„…Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego.”* (Ewangelia Jana 20,17, Biblia). **Tenże werset ostatecznie neguje sprawę TRÓJCY i DOKTRYNY MÓWIĄCE O INKARNACJI. Ukazuje on Jezusa (pzn) jako istotę ludzką, która się modliła i szukała pomocy u Boga.**

Wszystkie powyższe wersety dokładnie pokazują, że Jezus (pzn) był niższy stopniem, słabszy i zależny od Boga i Jego łaski.

Co Mówi Koran Na Temat Boga

Koran to ostatnie i ostateczne Objawienie pochodzące od Wszechmogącego Boga (Allaha). Jasno mówi On o Sobie, że nie przyjmuje żadnej innej interpretacji, jak tylko tą, której znaczenie niosą spisane słowa. Słowa Wszechmogącego Allaha i Jego Proroków są słowami Prawdy. Bez wątpienia słowa Allaha są jasne, proste i mówią same za siebie, bez żadnych niejasności. Allah jest Stworzycielem nieba i ziemi, a Jego Moc i Wiedza są bezkresne. Dlatego ludzie nie powinni dać się zwieść fałszywym iluzjom, że mogą istnieć jacykolwiek inni bogowie poza Najwyższym Władcą.

Zastanówmy się nad tym, co mówi Koran o Allahu (Bogu), który posiada Doskonałe Atrybuty, pasujące jedynie do Prawdziwego Boga i który jako jedyny jest Nieprześcigniony:

{W imię Allaha, Miłosiernego, Litościwego.
Wszelka chwała Allahowi, Panu Światów
Miłosiernemu, Litościwemu,
Królowi Dnia Sądu.
Ciebie czcimy i Ciebie prosimy o pomoc.} (*Al-Fatiha*, 1:1- 5, Koran)

{O ludzie! Czcijcie waszego Pana, który was stworzył, jak i tych, którzy byli przed wami! – być może, wy będziecie bogobojni! Oj jest Tym, który uczynił dla was ziemię posłaniem, niebo – baldachimem. On spuścił z nieba wodę, sprawił, że dzięki niej wyrosły owoce jako zaopatrzenie dla was. Nie dawajcie więc Bogu równych, skoro wy wiecie (jaka jest prawda).} **(*Al-Baqara*, 2:21- 22, Koran)**

{Jakże możecie nie wierzyć w Boga? Byliście umarłymi, a On dał wam życie; potem sprowadzi na was śmierć i znowu da wam życie; wtedy do Niego zostaniecie sprowadzeni.

On jest Tym, który stworzył dla was wszystko to, co jest na ziemi. Następnie zwrócił się ku niebu i ukształtował je w siedem niebios. On jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!} **(Al-Baqara, 2:28- 29, Koran)**

{On jest Stwórcą niebios i ziemi. I kiedy On coś postanowi, to tylko mówi: „Bądź!" – i to się staje.} **(*Al-Baqara*, 2:117, Koran)**

{Bóg! Nie ma boga, jak tylko On – Żyjący, Istniejący! Nie chwyta Go ni drzemka, ni sen. Do Niego należy to, co jest w niebiosach i to, co jest na ziemi! A któż będzie się wstawiał u Niego inaczej, jak za Jego zezwoleniem? On wie, co było przed nimi, i On wie, co będzie po nich. Oni nie obejmują niczego z Jego wiedzy, oprócz tego, co On zechce. Jego tron jest tak rozległy jak niebiosa i ziemia; Jego nie męczy utrzymywanie ich. On jest Wyniosły, Ogromny!} **(*Al-Baqara*, 2:225, Koran)**

{... Bóg daje życie i powoduje śmierć. Bóg widzi jasno to, co czynicie!} **(*Al-Imran*, 3:156, Koran)**

{O ludzie! Bójcie się waszego Pana, który was stworzył z jednej istoty i stworzył z niej drugą do pary; a z nich dwojga rozprzestrzenił wiele mężczyzn i kobiet. Bójcie się Boga, o którego jedni drugich pytacie, i czcijcie łona (które was urodziły).} **(*Al-Nisa,* 4:1, Koran)**

{Powiedz: „Czyż wy czcicie, oprócz Boga, to, co nie jest w stanie ani wam wyrządzić szkody, ani przynieść korzyści? A Bóg jest Słyszący i Wszechwiedzący!"} **(*Al-Maida*, 5:76, Koran)**

{Powiedz: „Czyż ja wezmę sobie za opiekuna kogoś innego niż Boga, Stworzyciela niebios i ziemi? On żywi, a nie jest żywiony!"

Powiedz: „Zaprawdę, otrzymałem rozkaz, abym był pierwszym, który się poddał całkowicie. Nie bądźcie więc w liczbie bałwochwalców!"} **(*Al-An'am*, 6:14, Koran)**

{Czy oni dodają (Bogu) za współtowarzyszy to, co niczego nie stwarza, lecz samo jest stworzone i nie jest w stanie przyjść im z pomocą, ani też samemu sobie nie może pomóc?} **(*Al-Araf*, 7:191- 192, Koran)**

{Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! Do Niego należą Najpiękniejsze Imiona.} **(*Ta-Ha*, 20:8, Koran)**

{On jest Tym, który daje początek stworzeniu, a potem je ponawia, i który daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi. Czy istnieje jakiś inny bóg obok Boga? Przynieście więc wasz dowód, jeśli mówicie prawdę!

Powiedz: „Nikt nie zna tego, co ukryte w niebiosach i na ziemi, z wyjątkiem Boga! Nie wiedzą też, kiedy będą wskrzeszeni."} **(*Al-Naml*, 27:64- 65, Koran)**

{Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Zaprawdę, On jest Bogaty, Godny Chwały!} (*Luqman*, 31:26, Koran)

{Błagają Go ci, którzy są w niebiosach in a ziemi; On każdego dnia tworzy jakieś dzieło.} (*Ar-Rahman*, 55:29. Koran)

{On jest Bogiem! Nie ma boga, jak tylko On! – Król, Przenajświętszy, Źródło Pokoju (i Doskonałości), Chroniący Wiarę, Zachowujący, Potężny, Przemożny, Wyniosły! Chwała niech będzie Bogu! On jest ponad to, co dodają Mu jako współtowarzyszy.} (*Al-Haszr*, 59:23, Koran)

{On jest Tym, który was stworzył; a wśród was jeden jest niewierzący, a inny jest wierzący. Bóg widzi dobrze to, co wy czynicie!} (*Taghabun*, 64:2, Koran)

{Mów – Bóg Jeden!
Bóg – as-Samad (Wiekuisty, Samowystarczalny)!
Nie zrodził i nie został zrodzony!
I nikt Jemu nie jest równy!}
(*Al-Ichlas*, 112:1-4, Koran)

Biblijne Dowody Na Poparcie Doktryny Trójcy

Trynitarianie na poparcie doktryny Trójcy przytaczają jedynie kilka wersetów z Biblii, które w dziwny sposób interpretują. Nie pasują one do kontekstu, ani też do oryginalnego tekstu. Biblia ogólnie naucza monoteizmu (wiary w Jedność Boga) – od pierwszej księgi (*Księga Rodzaju*) po ostatnią (*Apokalipsa*).

Oto niektóre z wersetów wykorzystywanych jako dowody na prawdziwość doktryny Trójcy:

<u>Pierwszym</u> przytaczanym dowodem jest werset z I Listu Jana 5,7 (Biblia) znajdujący się w przekładzie Króla Jakuba (KJ) wydanym w 1611 r.: *„Trzej bowiem dają świadectwo w niebie: Ojciec, Słowo i Duch Święty”.* Werset ten (w takim brzmieniu – przyp. tłum.) został jednak w większości przekładów biblijnych anulowany, gdyż odkryto, że nie pochodzi z oryginalnych manuskryptów, lecz jest późniejszym dodatkiem. (36)

<u>Drugim</u> dowodem jest Ewangelia Mateusza 28,19 (Biblia): *„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.”*

<u>Trzeci</u> dowód to ten z II Listu do Koryntian 13,13-14 (Biblia): *„Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi!”*

<u>Czwartym</u> dowodem jest werset z I Listu do Koryntian 12,4-6 (Biblia): *„Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich.”*

Jeśli chodzi o dowód drugi, trzeci i czwarty, wyszczególnienie wszystkich tych imion (tytułów) nie świadczy wcale o Trójcy, a jedynie je wymienia. W rzeczywistości są to trzy odrębne byty o różnych pozycjach. Tych troje nigdy nie było równie wiecznych, nie miało takiej samej pozycji, wiedzy i mocy – co zakłada doktryna Trójcy. W dodatku podczas chrztu Jezusa – zgodnie z Ewangelią Mateusza 3,16 (Biblia) – Duch Święty zstąpił na niego w formie gołębicy. Skoro tak było, to jak Jezus (pzn) mógłby być częścią Trójcy, skoro od zawsze był z duchem świętym?

Niektóre z wersetów biblijnych przytaczane są jako dowody na wyniesienie Jezusa Chrystusa (pzn) do rangi Boga, co potem przyczyniło się do uformowania doktryny Trójcy:

Przykład pierwszy: ***„Uczyńmy człowieka na Nasz obraz…”*** (Księga Rodzaju 1,26, Biblia). Niektórzy z teologów chrześcijańskich wywnioskowali, że Bóg nie był sam w chwili stwarzania. **Jednak to, że Bóg mówi o Sobie w pierwszej osobie liczby mnogiej może być wyjaśnione tak, iż jest to forma wzmocnionej liczby mnogiej, co ma na celu ukazanie wielkości, majestatu i chwały Boga. Uczeni chrześcijańscy wyjaśniają to jako symbol pełni boskiej siły bądź nieskończoną moc przejawianą przez Boga, lub pełnię Jego Wszechmocy. Niektórzy nazywają to „liczbą mnogą dla okazania szacunku”, a w gramatyce odnoszą się do niej jak do liczby mnogiej majestatu.** W Księdze Rodzaju, pierwszej księdze w Biblii powiedziane jest, że Bóg dokonywał stworzenia sam, bez żadnego pomocnika (np. rozdział 1, werset 3, Biblia): ***„Wtedy Bóg rzekł: 'Niechaj się stanie światłość!' I stała się światłość.”*** W wersecie 27. tego samego rozdziału powiedziane jest: ***„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz”.*** **Powyższe wersety nie wskazują wcale na istnienie jakiegokolwiek pomocnika czy towarzysza Boga. A czasownik opisujący to, co Bóg powiedział lub zrobił, odnosi się do liczby pojedynczej (np. A Bóg widział, że światłość jest dobra; Bóg uczynił sklepienie; Bóg stworzył człowieka; Bóg pobłogosławił; Bóg ukończył swe dzieło; itp.).**

Na wstępie *Księgi Rodzaju* czytamy: ***Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.*** Zauważcie, że Bóg jest tu w liczbie pojedynczej. Dlaczego? Gdyż autorzy Biblii wiedzieli z całą pewnością, że Bóg jest **TYLKO JEDEN**, co jest zgodne z naukami wszystkich proroków.

Przykład drugi: „***Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo.”*** (Ewangelia Jana 1,1, Biblia) **Zauważcie, że słów tych nie wypowiedział Jezus (pzn), lecz Jan. Poza tym wszyscy badacze Biblii zgadzają się co do tego, że werset ten sformułowany został przez żyda o imieniu Filo z Aleksandrii (Egipt) jeszcze przed narodzinami Jezusa i Jana Chrzciciela, pokój z nimi.**

Co więcej, wielu tłumaczy przekładających greckie manuskrypty na język angielski w Ewangelii Jana 1,1 (Biblia) zapisują pierwszy wyraz Bóg przez duże „B”, co odnosi się do Wszechmogącego Boga, zaś drugi wyraz „bóg” piszą z małej litery. Małe „b” używane jest w odniesieniu do bożków, nie zaś do Wszechmogącego Boga – jak w Psalmach 82,6-7 (Biblia): ***„Ja rzekłem: Jesteście bogami i wszyscy – synami Najwyższego. Lecz wy pomrzecie jak ludzie, jak jeden mąż, książęta, poupadacie”.*** Także w II Liście do Koryntian 4:4 (Biblia) czytamy: ***„dla niewiernych, których umysły zaślepił bóg tego***

***świata…”.* **Zatem Słowo to było u Boga. Jednak nie było Bogiem Wszechmogącym, gdyż – podobnie jak w powyższych przykładach – było jedynie „bogiem”.**

Dlatego współcześni tłumacze biblijni tłumaczą werset 1,1 Ewangelii Jana (Biblia) następująco:

> ***„Na początku było Słowo, a Słowo ono było u Boga i było ono Słowo Bóg.”*** (37)

> ***„Na początku był Słowo, a Słowo był u Boga i Słowo był bogiem.”*** (38)

Niektórzy chrześcijańscy uczeni przetłumaczyli „Słowo” jako „Boski Rozkaz”, stwierdzając tym samym, że poprawna frazeologia wersetów z Ewangelii Jana 1,1-3 (Biblia) musi brzmieć: „Na początku był Rozkaz, a Rozkaz był z Bogiem, i Rozkaz pochodził od Boga. On (ten Rozkaz) był na początku u Boga. Wszystko przez niego (ten Rozkaz) się stało, a bez niego nic się nie stało, co się stało.” **Termin użyty w tym wersecie w języku greckim to *Logos*, pochodzący od *logo* – oznaczającego 'mówić'. Polskie słowo „Dekalog” oznaczające „Dziesięć Przykazań”, jest kombinacją greckich słów *deka* (dziesięć) i *logous* (słowo, nakaz). *Termin logos oznacza więc rozkaz wydany przez Boga.*** (39)

Słowo 'u' (w wyrażeniu ‘u Boga’) stanowi enigmatyczny dylemat dla tych, którzy woleliby w miejscu „Logos” wstawić słowo „Jezus” zamiast „Rozkaz”. Powód jest jasny: *Gdyż Jezus nie mógłby być jednocześnie Bogiem i u Boga.*

Koncept Boskiego Rozkazu będącego 'u Boga' od 'początku’ pokrywa się z biblijnym opisem stwarzania: *„Wtedy Bóg rzekł: ‘Niechaj się stanie światłość!’ I stała się światłość.”* (Księga Rodzaju 1,3, Biblia). W tekście greckim Jan użył przed słowem “Theo” (Bóg) przedimka określonego “ho”, ponieważ jest to Podmiot. Tutaj zaś Jan nie użył przedimka określonego przed słowem „Bóg”, gdyż jest to orzeczenie. Innymi słowy, termin tu użyty określa naturę, cechy, atrybuty czy właściwości Podmiotu. W tym przypadku Boży Rozkaz ma boski charakter. W niektórych wersjach Biblii widzimy słowo „on” (w domyśle – Jezus). Jednakże słowo „on” odnosi się do „Boskiego Rozkazu”.

Jasne jest także, że według wersetu 1:1 Ewangelii Jana (Biblia) tylko Bóg istniał od zawsze. Jego Słowa są zawsze u Niego, podobnie jak wasze słowa są zawsze z wami, a moje ze mną. Słowo wypowiadane przez Boga nie jest innym Bogiem czy Bogiem samo w sobie, lecz Słowem (Rozkazem) Boga pochodzącym od Niego. W przeciwnym razie każde stworzenie stałoby się odrębnym Bogiem, skoro każde z nich reprezentuje Jego Słowo. To samo dotyczy Księgi Rodzaju 1,3 (Biblia). Światłość stworzona przez Jego słowo nie jest Bogiem, lecz stworzeniem (światłem) Jego Boskiego Słowa. Dlatego wyrażenie *„Słowo było Bogiem”* w Ewangelii Jana 1,1 jest całkowicie nie na miejscu.

W dodatku gdybyśmy przeczytali inne pisma opisujące proces Stwarzania, zauważymy, że Bóg, Stwórca, wykorzystywał Swoje Słowa w taki sam sposób, jak opisuje Koran: (np. *“Quun faya quun”*, co oznacza *„’Bądź’ – i to się staje”)*:

{On jest Stwórcą niebios i ziemi. I kiedy On coś postanowi, to tylko mówi: „Bądź!” – i to się staje.} (40)

Przykład trzeci: „*Ja i Ojciec jedno jesteśmy.*" (Ewangelia Jana 10,30, Biblia). Chrześcijanie zrozumieli ten werset w taki sposób, jakby Ojciec (Bóg) i Jezus (pzn) byli jednym i tym samym istnieniem - zjednoczeni w Jednym Ciele; Bóg stał się ciałem w osobie Jezusa (pzn) i żył pośród ludzi. Takie samo stwierdzenie pada w Ewangelii Jana 14,10 (Biblia), kiedy Jezus (pzn) mówi: ***„Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie."*** Podobnie jest w Ewangelii Jana 14,20 (Biblia), gdzie Jezus (pzn) mówi: ***„Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was".*** Jednak chrześcijanie widocznie źle zinterpretowali znaczenie wersetu 28. tego samego rozdziału, gdzie Jezus (pzn) oświadcza: ***„Gdybyście Mnie miłowali, radowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie."*** **Jeśli to, co powiedział Jezus (pzn) – że Ojciec jest większy od niego – jest prawdą, wówczas jasne jest, iż nie są oni sobie równi.**

Trynitarianie nie zauważają także, że argumentując w taki sposób mogliby doliczyć się nawet **15 ciał złożonych w jedno**. Jest to „**prosta arytmetyka**", zrozumiała nawet dla ucznia szkoły podstawowej: Ojciec jest Bogiem, Syn (Jezus) jest Bogiem i Duch Święty jest Bogiem – czyli trzy (3) byty (Osoby) składają się na jednego Boga. Dodajcie do tego dwunastu (12) apostołów w ten sam sposób, w jaki rozumują chrześcijanie (Ewangelia Jana 14:20) ***(„Ja jestem w Ojcu mym, a wy we Mnie i ja w Was")*** – to da nam razem 15 istnień umieszczonych w jednym ciele.

Wersety z Ewangelii Jana 17,21-23 (Biblia) wyjaśniają nam jednak kwestię „bycia jednym": ***„Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, i aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie!..."*** **Powyższe wersety sugerują, że należy to rozumieć jako „jedność celu", charakteryzującą osoby prawdziwie wierzące.**

Poza tym w Ewangelii Jana 10,31-36 (Biblia) **Jezus (pzn) nie stwierdził, że jest „Bogiem" czy „Synem Bożym" zjednoczonym z Ojcem (Bogiem), lecz pokazał, że jest oddzielnym bytem.**

Z drugiej strony, jeśli chrześcijanie upierają się, że Ewangelia Jana 10,30 (Biblia) zatwierdza doktrynę Trójcy, to nie powinni ograniczać liczby swojego Boga do zaledwie 3, lecz powinni dodać także 12 apostołów z Ewangelii Jana 14,10 i 17,20, skoro tak rozumieją znaczenie ***bycia „składającymi się na jedno ciało."*** Dylemat byłby wówczas większy, a ta zagmatwana masa (Trójca) dostarczyłaby jeszcze więcej problemów.

Przykład czwarty: ***„…Kto mnie zobaczył, zobaczył także Ojca..."*** (Ewangelia Jana 14,9, Biblia). Jednak czy Jezus (pzn) nie powiedział wyraźnie w Ewangelii Jana 5,37 (Biblia), że ludzie ***nigdy nie widzieli Boga***?: ***„Ojciec, który Mnie posłał, On dał o Mnie świadectwo. Nigdy nie słyszeliście ani Jego głosu, ani nie widzieliście Jego oblicza."*** Jezus (pzn) mówi tu, że nie jest Bogiem, ponieważ ludzie z mogą z nim rozmawiać i widzą go. W Ewangelii Mateusza 7,21 (Biblia) Jezus (pzn) mówi: ***„Ojciec mój jest w niebie",*** podczas gdy on sam stał przed nimi. Wszystkie te słowa Jezusa (pzn) oznaczają tylko jedno, mianowicie że **Bóg i Jezus to nie to samo. Jak Ojciec (Bóg) i Jezus (pzn) mogliby być jednym bytem złączonym w tym samym ciele (jak to interpretują chrześcijanie), skoro Ojciec jest w niebie, a Jezus na ziemi?**

Jeśli ktoś wierzy w Boga, powinien podziwiać Jego niezliczone dzieła: słońce, księżyc, gwiazdy i wszystko, co znajduje się wokół nas. W Ewangelii Jana 4,24 (Biblia) Jezus (pzn)

mówi: ***„Bóg jest duchem”.*** **Jak zatem ktokolwiek miałby Go zobaczyć?** Zaś w Ewangelii Jana 1,18 (Biblia) czytamy: ***„Boga nikt nigdy nie widział".***

Ponadto Jezus (pzn) jasno odróżnił siebie od Boga w następujących wersetach Ewangelii Jana z Biblii (14,1): ***„Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie!”*** Słowo „i” jest tu decydujące – **pokazuje, że Bóg to oddzielny Byt od Jezusa (pzn).** W Ewangelii Jana 17,3 (Biblia) czytamy: ***„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa”.***

Przykład piąty: (Ewangelia Jana 20,28, Biblia): ***„Pan mój i Bóg mój”.*** Jednak ten fragment nie ma żadnego znaczenia, gdyż jest unieważniony przez wersety zacytowane powyżej. Uczeni wyrażają opinię, że w tak niezwykłych okolicznościach, apostoł Tomasz mógł pod wpływem emocji wydać taki okrzyk z powodu zdziwienia na widok Jezusa (pzn), jednak w rzeczywistości słowa te mogły być skierowane do Boga. **Poza tym Tomasz nie postrzegał Jezusa (pzn) jako Boga, gdyż doskonale wiedział, że Jezus (pzn) sam nigdy nie stwierdził, że jest Bogiem.** (Ewangelia Jana 17,3, Biblia).

Właściwie to sam Paweł wskazał różnicę pomiędzy Bogiem a Jezusem (pzn). Stwierdził, że Bóg wskrzesił Jezusa, co przekazał w I Liście do Koryntian 15,15-20 oraz co potwierdzone zostało w Ewangelii Marka 16,19: ***„Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga.”*** Jeśliby Bóg i Jezus (pzn) byli rzeczywiście jednym, to czy nie byłoby właściwszym powiedzieć: ***„Jezus wniósł się do nieba?”*** I czy nie byłoby lepiej powiedzieć, że ***„Jezus zasiadł na Tronie”,*** zamiast ***„zasiadł po prawicy Boga”?*** **Jednak prawdą jest, że nikt nie ma prawa zasiadać na Wysokim Tronie z wyjątkiem Boga, który jest godny czci – w przeciwieństwie do Jezusa (pzn), co on sam głosił** (Ewangelia Jana 17,3, Biblia)

W innym wersecie Paweł wyjaśnia kim jest Bóg (Dzieje Apostolskie 17,24, Biblia): ***„Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi i nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko.”***

Czy ludzie nie dostrzegają tej różnicy pomiędzy Bogiem a człowiekiem, Stwórcą a stworzeniem, Nieskończonym a ograniczonym? Ależ tak. Nie chcą tego zrozumieć jedynie ludzie niedbali, hipokryci i buntownicy.

Inne stwierdzenia, na podstawie których wynosi się Jezusa do rangi Boga.

Chrześcijanie twierdzą, że Jezus (pzn) jest **Wcieleniem Boga**, a jednocześnie jest on w pełni Bogiem i w pełni człowiekiem. Jezus (pzn) w Ewangelii Jana 20,17 (Biblia) całkowicie neguje ten koncept: ***„Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego.”*** **Skąd zatem wzięła się idea Inkarnacji? Werset ten pokazuje nam, że Jezus (pzn) jest odrębnym bytem od Boga; zatem świadczy o tym, iż idea INKARNACJI jest nieważna. Poza tym bycie Bogiem jest równoznaczne z byciem wolnym od jakichkolwiek potrzeb i wyklucza bezsilność, zaś bycie człowiekiem oznacza pozbawienie cech boskich.**

Chrześcijanie głoszą także, iż Jezus (pzn) jest Bogiem, ponieważ jest tak zwanym „Synem Boga", „Mesjaszem", „Synem Człowieczym" i „Wybawicielem". **Jednak Jezus mówił także o ludziach „czyniących pokój", że są „Synami Boga". W tradycji judaistycznej każda osoba, która wypełnia Wolę Boga nazywana była „Synem Bożym".** Spójrzcie na przykładowe cytaty biblijne: (Księga Rodzaju 6,2-4), (Księga Wyjścia 4,22), (Księga Jeremiasza 31,9), (Psalmy 2,7), (Ewangelia Łukasza 3,38), czy (I List do Rzymian 8,14). W Ewangelii Łukasza 6,35 Jezus (pzn) mówi: ***Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego się za to nie spodziewając. „A wasza nagroda będzie wielka i będziecie synami Najwyższego."*** **Bycie synem Bożym nie wynosi człowieka do rangi Boga, tak jak bycie synem prezydenta nie czyni prezydentem.**

Dalej Biblia podaje, że „Mesjasz" po hebrajsku oznacza „namaszczony przez Boga", nie zaś „Chrystus"; Pers o imieniu Cyrus także zwany jest „Mesjaszem", czyli „Pomazańcem", „Namaszczonym". O namaszczeniu mówią m.in. wersety: (Księga Rodzaju 31,13), (Księga Kapłańska 8,10), (Księga Samuela 2,10), (Księga Izajasza 45,1), (Księga Ezechiela 28,14). Ezechiel także został nazwany w Biblii „Synem Człowieczym". Jeśli zaś chodzi o „Wybawiciela", w II Księdze Królewskiej 13,5 tytuł ten został nadany także innym osobom, nie będącym bogami. **Termin „namaszczony przez Boga" oznacza nadanie szlachetnej osobie duchowej wyższości, by głosiła Słowo Boże. Jak zatem tytuł taki mógłby wynieść kogoś do rangi Boga?**

– –

Zadajmy jeszcze jedno kluczowe pytanie: ***Czym jest chrześcijaństwo bez doktryny Trójcy?***

– –

Dodatkowe Argumenty Świadczące Przeciwko Doktrynie Trójcy

Jezus (pzn) ani razu nie został określony w Biblii mianem „***Boga-Syna***", lecz jedynie jako „Syn Boga" – około 68 razy w Nowym Testamencie, co oznacza, że wcale nie jest on Bogiem. Twierdzenie, że określenia te mają to samo znaczenie to zaprzeczanie regułom językowym, czyniącym je całkowicie bezużytecznym narzędziem komunikacji. (41)

Jezus (pzn) miał swój początek, gdyż został stworzony przez Boga. Nie był on wieczny, tak jak Bóg, ani też równy Bogu Wszechmogącemu w jakimkolwiek sensie. Zawsze podporządkowywał się Woli Boga i tak pozostanie.

Ariusz zdefiniował Boga jako 'agenetos' – ***czyli źródło wszystkiego, które samo nie pochodzi z żadnego źródła. To jest to, co odróżnia Boga od wszelkich innych istnień. Logos (czy Słowo) z Ewangelii Jana wywodzi się od Boga, a przez to nie może być Bogiem w całkowitym sensie.*** (42)

Doktryna Trójcy to jawne odejście od właściwych nauk proroków Boga. Aby czcić Boga zgodnie z Jego Wolą, musimy odrzucić całkowicie doktrynę Trójcy. ***„Bóg bowiem nie jest Bogiem zamieszania, lecz pokoju."*** (I List do Koryntian 14,33, Biblia).

John Baker pisze, że: ***„Jezus nie postrzegał siebie jako jedynie zwykłego człowieka, ale też nie jako Zbawcę Świata, nie mówiąc o utożsamianiu się z przedwieczną istotą z niebios.".*** **Przyznaje on, że jeśli chodzi o Jezusa, to** ***„błędnie pojmowano plan, jaki miał dla niego Bóg".*** **Dalej utrzymuje on, że** ***„błędne rozumienie szczegółów przyszłości"*** **jest** ***„cechą ludzką", którą „można przezwyciężyć jedynie poprzez obdarzenie Jezusa nadludzką mocą, jaka mogła tak naprawdę odpowiadać znudzonym starym marzeniom pogaństwa, lecz zupełnie wykluczała jakiekolwiek prawdziwe wcielenie Boga".*** (43)

Rozumiejąc tę prawdę, John Hick, wydawca "*The Myth of God Incarnate*" (*„Mit o Wcieleniu Boga"*), napisał w Przedmowie:

"Wraz ze zdobywaniem wiedzy na temat początków chrześcijaństwa pojawia się problem dotyczący uznania, że "Jezus był – jak mówi Biblia (Dzieje Apostolskie 2:22) 'mężem, którego posłannictwo Bóg potwierdził', by odegrał specjalną rolę w Boskich zamiarach, oraz że późniejsza koncepcja, jakoby był Wcieleniem Boga, Drugą Osobą Trójcy Świętej, żyjącą jak człowiek, w mitologiczny czy poetycki sposób wyrażającą jego znaczenie, jakie ma dla nas." (44)

Chrześcijańskie wyznanie wiary głosi, że „Trzy Osoby" są zjednoczone w jednym ciele (trójjedyny Bóg). **Jak którykolwiek z członków Trójcy mógłby być postrzegany w pełni za Boga, skoro każdy z nich stanowi zaledwie 1/3 Boga? Absurdem jest myślenie, że każdy z nich jest całkowicie Bogiem, skoro wszyscy trzej są zjednoczeni w jedno istnienie i wówczas stanowią jednego pełnego Boga.**

Poza tym, kiedy Jezus (pzn) był na ziemi, nie był w pełni Bogiem, ani też „Ojciec w Niebie" nie był kompletnym Bogiem, co kłóciłoby się ze słowami Jezusa (pzn). Mówił on w Ewangelii Jana 20,17, Biblia: ***„Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego."*** **Gdyby Bóg był trójjedyny, kto byłby Bogiem w Niebie w czasie trzech dni pomiędzy domniemanym ukrzyżowaniem a zmartwychwstaniem? Kto byłby Bogiem, kiedy Jezus był w łonie Marii?**

Gdyby doktryny tej nauczał Jezus (pzn), byłaby ona wyrażona jasno. Tymczasem słowo Trójca nawet nie pojawia się w Biblii, zamiast tego Jezus (pzn) powiedział w Ewangelii Marka 12,29 (Biblia): ***„Pan Bóg nasz, Pan jest jeden".***

Wielu chrześcijan nigdy nie myślało o konsekwencjach wiary w trójjedynego Boga (Trójcę). **Jak można zadowolić bądź czcić Boga, kiedy nie ma jasności kim Bóg jest?**

„Filozofia uczy nas, że żaden byt pochodzący od innego bytu nie może zaistnieć jako odrębna jednostka i stać się równym, a partner nie może być postrzegany jako doskonałość. Przypisanie Bogu syna to odrzucanie doskonałości Boga." *(45)*

„Wywyższanie Jezusa do rangi Boga jest wielkim bluźnierstwem przeciw jedynemu prawdziwemu Bogu, zaś twierdzenie, że Jezus jest Bogiem nie jest nie

dyskredytuje go, a jedynie nadaje mu szlachetną pozycję wielkiego proroka i wysłannika Boga."

{On (Bóg) jest Tym, który was stworzył; a wśród was jeden jest niewierzący, a inny jest wierzący. Bóg widzi dobrze to, co wy czynicie.} *(46)*

Więcej dowodów obalających doktrynę Trójcy:

„Kielich mój pić będziecie. Nie do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej i lewej, ale [dostanie się ono] tym, dla których mój Ojciec je przygotował." (Ewangelia Mateusza 20,23, Biblia). **Sam Jezus (pzn) pozbawiony był mocy i nie mógł zapewnić niczego, czego nie zarządził Bóg, którego Jezus (pzn) nazywał „Ojcem".**

I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: „Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty." (Ewangelia Mateusza 26,39, Biblia). **Tutaj Jezus (pzn) prosi o pomoc Ojca (Boga), kładąc nacisk na to, że to nie jego wola się dzieje, tylko wola Boga. Jasno z tego wynika, że jego wola jest odrębna od woli Boga.**

„Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?" (Ewangelia Mateusza 27,46, Biblia) ***„Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mojego."*** (Ewangelia Łukasza 23,46, Biblia) **Słowa takie jak „Boże mój" mogą pochodzić jedynie od kogoś cierpiącego. A gdyby Jezus (pzn) był Bogiem, to kto miałby go opuścić? On sam siebie? To niedorzeczne. Bóg nie potrzebuje oddawać się w opiekę innemu Bogu.**

„Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg." (Ewangelia Marka 10,18, Biblia) **Jezus (pzn) kładł nacisk na to, że nikt nie jest lepszy czy bardziej prawy od samego Boga. Odróżnił przez to siebie od Boga.**

„Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec." (Ewangelia Marka 13,32, Biblia) – **Gdyby Jezus (pzn) naprawdę był równy Bogu bądź był częścią Trójcy, wiedziałby wszystko to, co wie Ojciec.**

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Syn nie mógłby niczego czynić sam od siebie..." (Ewangelia Jana 5,19, Biblia)

„Ja sam z siebie nic czynić nie mogę..." (Ewangelia Jana 5,30, Biblia)

„Moja nauka nie jest moją lecz Tego, który Mnie posłał." (Ewangelia Jana 7,16, Biblia)

W powyższych oświadczeniach Jezus (pzn) jasno pokazał, że nie ma żadnej władzy czy mocy a to, co głosił, pochodziło od Boga.

„...Ojciec większy jest ode Mnie." (Ewangelia Jana 14,28, Biblia) – **To stwierdzenie kategorycznie neguje doktrynę Trójcy, gdyż obaj mają różną naturę, jeden jest większy niż drugi.**

„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa." (Ewangelia Jana 17,3, Biblia) **Jezus (pzn) nigdy nie mówił o Bogu, którego nazywał *Ojcem*, w liczbie mnogiej.**

„Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego." (Ewangelia Jana 20,17, Biblia) **Jezus (pzn) nie był Bogiem, ponieważ miał on swego Boga, którego nazywał „Ojcem".**

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał..." (Ewangelia Jana 3,16, Biblia) **Gdyby Jezus (pzn) był częścią Trójcy, w której wszystkie trzy osoby są wieczne, bez początku i końca i są sobie równe, to jak mógłby on być synem, a jednocześnie być w wieku swego ojca?** (zobacz w Biblii: Ewangelia Mateusza 1,18; Ewangelia Łukasza 1,26 i I List Jana 4,9)

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus." (I List do Tymoteusza 2,5, Biblia): **To oświadczenie w sposób oczywisty wyjaśnia, że Bóg i Jezus (pzn) są od siebie różni.**

„Objawienie Jezusa Chrystusa, które dał Mu Bóg, aby ukazać swym sługom, co musi się stać niebawem." (Apokalipsa 1,1, Biblia) **Prawdziwy Bóg jest wszechwiedzący, zatem obala to teorię o Trójcy.**

Czy Jezus (Pzn) Zatwierdził Pojęcie Ducha Świętego?

Bóg w Swojej nieskończonej Mądrości i Łasce wysyłał od czasu do czasu proroków, by przekazywali Jego PRZESŁANIE i zachęcali ludzi do prawości (tj. do podążania drogą POKOJU i POSŁUSZEŃSTWA Jedynemu Prawdziwemu Bogu). Przesłanie to nazywa się ISLAM (poddanie się Woli Boga).

To przesłanie było przekazywane wszystkim narodom i plemionom na świecie i kolejne pokolenia zachęcały ludzi do poddania się Woli Boga. Jednak wszystkie wcześniejsze Objawienia zostały zniekształcone i zmienione przez następne pokolenia, a proroków ignorowano i prześladowano. Czyste Objawienie od Boga zostało skażone mitami, przesądami, oddawaniem czci bożkom i nieracjonalnymi ideologiami. Dlatego religia Boga zaginęła wśród wielu fałszywych wyznań.

Historia ludzkości to kronika dryfowania człowieka pomiędzy światłem a ciemnością. Bóg w Swej ogromnej Miłości i Miłosierdziu nie pozostawił nas w ciemnościach, byśmy sami za pomocą prób i błędów musieli odkrywać właściwą drogę. Posłał On Swego ostatniego Wysłannika, Proroka Muhammada (pzn), aby wskazywał ludziom drogę w tak zwanych Ciemnych Wiekach. Objawienie (tzn. Święty Koran przekazywany przez anioła Gabriela) które otrzymał jest kompletne i uniwersalne. To Boskie Przewodnictwo daje nam wiedzę o Wszechwiedzącym Stwórcy, o wszechświecie, celu w jakim zostaliśmy

stworzeni i o naszym życiu – tym i przyszłym. Prowadzi ono ludzkość na **DROGĘ PRAWDY, PRAWOŚCI I SUKCESU** w życiu tym oraz następnym.

Mówienie o nadejściu „innego Parakleta / pośrednika / pocieszyciela / Ducha Prawdy, będącego „innym prorokiem" jak Mojżesz i Jezus (pzn) jest całkowicie prawidłowe. Zaś koncept „Ducha Świętego" zamiast „innego proroka" został całkowicie obalony przez Ewangelię Jana.

Aby zrozumieć przesłanie Jezusa (pzn) w tym temacie, musimy rozpocząć od Pierwszego Listu Apostolskiego Jana (werset 2,1) z Biblii. Zrozumiecie wtedy, że Jezus (pzn) był ***„pierwotnym Paraketem":*** *„Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie grzeszyli. Jeśliby nawet kto zgrzeszył, mamy Rzecznika („Parakleta") wobec Ojca – Jezusa Chrystusa sprawiedliwego."*

Jezus (pzn), który był ***"pierwotnym Parakletem",*** przepowiedział nadejście ***„Innego Parakleta".*** Jednak osoby robiące korektę Biblii przetłumaczyli tego ***„Parakleta"*** za pomocą dziesięciu różnych słów, jakie czytelnicy mogą napotkać – w zależności od tego, kto napisał Biblię (**Paraklet / Pośrednik / Pocieszyciel / Pomocnik / Duch Święty / Duch Prawdy).**

Ten sam termin – „Paraklet" – jest użyty w Ewangelii Jana w proroctwie Jezusa (pzn) o nadejściu **„innego Parakleta".** Jezus (pzn) mówi tam: ***„Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela (Parakleta) da wam, aby z wami był na zawsze."*** (Ewangelia Jana 14,16, Biblia). Powiedział także swoim uczniom, że „*Paraklet*" ten wszystkiego ich nauczy i przypomni im wszystko. Powiedział w Ewangelii Jana 14,26: ***„A Pocieszyciel (Paraklet), Duch Święty (tj. Duch Boży), którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co ja wam powiedziałem."*** Zaś w Ewangelii Jana 15,26, Biblia czytamy: ***„Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel (Paraklet), którego Ja wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie."***

Zauważycie z powyższych wersetów, że w BIBLII użyte zostało słowo *„**Pocieszyciel**"* a potem (w wersecie 14,25) także **„Duch Święty".** To słowo zostało jednak zmienione w Ewangelii Jana 15,26 zacytowanym powyżej na **„Ducha Prawdy".** W zacytowanym poniżej wersecie znów pada określenie ***„Pocieszyciel"***, po czym znowu powraca ***„Duch Prawdy"*** w Ewangelii Jana 16,13, Biblia.

Ewangelia Jana 16,7-8 (Biblia): ***„Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel (Paraklet) nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, poślę Go do was. On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie."*** **To zostało potwierdzone w Koranie, gdzie Bóg wzniósł Jezusa (pzn) (do siebie – przyp. tłum.), a nie pozwolił go ukrzyżować, jak twierdzą chrześcijanie.**

W powyższych wersetach (Ewangelia Jana 16,7- 8, Biblia), **przybycie „Pocieszyciela" czy „Parakleta" uzależnione jest od odejścia Jezusa (pzn). Poza tym, Jezus (pzn) nie wskazywał na to, że ten „Paraklet" przybędzie za czasu jego pobytu na ziemi.**

W Ewangelii Jana (16,12-15) Jezus (pzn) dalej przepowiada o przybyciu tego **„innego Parakleta"**, którego nazwał **„Duchem Prawdy".** Mówi on: ***„Jeszcze wiele mam wam do***

powiedzenia, ale teraz [jeszcze] znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy (Paraklet) doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi."

Powyższe wersety kończą zamieszanie jakie wywołało określenie *Duch Święty* używane przez chrześcijan, ponieważ zgodnie z Biblią (Księga Rodzaju 1,2), <u>ten Duch Święty był już na ziemi od chwili Stwarzania.</u> Był on także obecny przy rzece Jordan, kiedy Jan udzielał chrztu Jezusowi (pzn). *Zatem jak Jezus mógł powiedzieć: „a jeśli odejdę, poślę go (Ducha Świętego) do was"* (Ewangelia Jana 16,7, Biblia)? To, co Jezus (pzn) miał na myśli to, że przybędzie „inny Paraklet" czy „inny prorok" taki jak on, ponieważ wysłanie <u>Ducha Świętego</u> jest wykluczone, gdyż on był na ziemi już wcześniej, od początku stworzenia.

Dalej, Duch Święty i Duch Prawdy to dwa odrębne terminy i dwa niezależne byty. Ten ostatni określany jest w języku angielskim zaimkiem „he" czyli rodzajnikiem męskim, podczas gdy Duch Święty określany jest jako „it" (rodzaj nijaki). Jezus (pzn) jasno mówił nam o tym, że *Pocieszyciel* czy *Duch Prawdy (Paraklet)*, którego nadejście przepowiadał, jest CZŁOWIEKIEM, Prorokiem, takim jak on – syn Człowieczy, który wszystkiego nauczy.

Wszystkie zaimki <u>"he" („on")</u> odnoszą się do *„Ducha Prawdy"*, który określany jest rodzajnikiem męskim, który zgadza się ze słowem *„Pocieszyciel"* (Ewangelia Jana 16,7, Biblia). Słowo *„Pocieszyciel"* jest opisem używanym w miejsce „Ducha Prawdy" i gramatycznie zaimki muszą się zgadzać co do rodzaju z rzeczownikiem, do którego się odnoszą. Zatem wersety 13 i 15 z Ewangelii Jana rozdział 16 udowadniają, że <u>*Duch Prawdy*</u> nie jest częścią <u>*Trójcy.*</u> (47)

Poza tym w Ewangelii Jana (16,13) w Biblii Jezus (pzn) podkreślił, że *Duch Prawdy* jest jedynie prorokiem, którego Najwyższy Bóg poinstruuje o tym, co ma robić: <u>*„nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe."*</u> Jako prorok (a nie boski byt czy Duch Święty), nie posiada on sam z siebie żadnej władzy, lecz dane mu jest natchnienie od Boga w niebie.

Co więcej, zauważycie, że w Ewangelii Jana (16,14) w Biblii Jezus (pzn) mówi o Duchu Prawdy: *„On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi."* Koran, który jest przesłaniem Muhammada (pzn), wychwala zarówno Jezusa (pzn), jak i jego matkę, Marię. <u>Imię Jezus (pzn) zostało wspomniane w Świętym Koranie pięć razy więcej niż imię Muhammad. A fakt, że cały dziewiętnasty rozdział Świętego Koranu nazwany został od imienia matki Jezusa (pzn) – Marii (tzn. Rozdział Maria), udowadnia wymownie to, o czym mówimy – że Jezus (pzn) został naprawdę niezmiernie wychwalony.</u>

W dodatku, Jezus (pzn) mówi: *„On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co ja wam powiedziałem"*. To dlatego przesłanie Muhammada (pzn), którym jest *Święty Koran,* jest przesłaniem kompletnym, w którym zawiera się także przesłanie Jezusa (pzn) i wszystkich wcześniejszych proroków. W rzeczywistości Koran jest potwierdzeniem przesłania Jezusa (pzn) oraz tych, które były przekazywane przed nim. Jest to przesłanie wszechstronne, które obejmuje wszystkie aspekty ludzkich dążeń, tak personalnych, społecznych, politycznych, ekonomicznych, jak i stosunków

międzynarodowych. Nazywa się ono **ISLAM** (religia poddania się Woli Jedynego Prawdziwego Boga – Allaha). Jest to kompletny ***Kodeks życia***, a także uniwersalne przesłanie, które jest zaadresowane do całej ludzkości i które prowadzi człowieka do pojednania z Bogiem, co może go doprowadzić – jeśli Bóg zechce – do Zbawienia.

Także w I Liście Jana (4,6) w Biblii oba terminy – ***„duch prawdy”*** i ***„duch fałszu”*** użyte są w odniesieniu do człowieka. Również w starszych manuskryptach - w **Kodeksie Synajskim** odnalezionym w 1812 roku na **Górze Synaj,** w tekście Ewangelii Jana (14,26) czytamy: „Paraklet, Duch”, a nie „Paraklet, Duch Święty”. ***„Duch”*** w starszych manuskryptach odnosi się do ***„Ducha Prawdy”*** w Ewangelii Jana (15,26) z dzisiejszej Biblii.

Rozważcie też to, co Prorok Jezus (pzn) powiedział w Ewangelii Mateusza (21,42-43) w Biblii: ***„Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce.”***

Zauważcie, że ostrzeżenie jakie przekazał Jezus (pzn) żydom, kiedy ci stali się apostatami poprzez wiarę w inne bóstwa oprócz Wszechmogącego Boga oraz oddawanie im czci, wywodziło się z Księgi Rodzaju 49,10 w Biblii, gdzie Prorok Jakub (pzn) ostrzegał Judę. Było to tak naprawdę spełnienie wcześniejszego proroctwa z Księgi Powtórzonego Prawa (32,21), gdzie Bóg mówi: ***„Mnie do zazdrości pobudzili nie-bogiem, rozjątrzyli Mnie swymi czczymi bożkami; i Ja ich do zazdrości pobudzę nie-ludem, rozjątrzę ich głupim narodem."***

Arabowie w okresie przed islamem opisywani byli przez ludzi Zachodu jako *„głupi naród”*. Jeden z pisarzy nazwał ich „bestiami w ludzkiej skórze”; jednak **kiedy został im przedstawiony islam, stali się oni wzorcem ludzi.** ***Prorok Muhammad (pzn) usunął wszelkie bałwochwalstwo i nauczał o Jedności Boga – Stwórcy. Tylko On jest Bogiem, Żywicielem, Podtrzymującym, który nie ma partnera, towarzysza, rodziny, potomstwa czy pomocnika.*** Naród arabski, a w szczególności Muhammad (pzn), byli wypełnieniem wszystkich powyższych proroctw.

Czym Jest Koran, Co Mówi O Jezusie (Pzn) I O Jego Matce

Święty Koran jest kompletnym i uniwersalnym Przesłaniem, które zostało objawione Prorokowi Muhammadowi (pzn) za pośrednictwem anioła Gabriela jako **Ostatni i Ostateczny Testament** Boga dla ludzkości. Jest to Łaska i Przewodnictwo od Boga dla ludzi, które jest kompletnym Kodeksem Życia, zawierającym wszelkie aspekty ludzkich starań (np. kodeks osobistego zachowania, stosunków społecznych, polityki, ekonomii, oraz kodeks stosunków międzynarodowych). Przetrwał próbę czasu, ponieważ zachowanie go w niezmienionej formie należy do Samego Boga. Dlatego jest to jedyna istniejąca dziś Księga Boga, która pozostała niezmienna po ponad czternastu stuleciach. Koran potwierdza wszystkie przesłania wcześniejszych proroków. Poprawia też błędy, jakie dostały się do wcześniejszych objawień i zmieniły je. Allah mówi:

﴿**Iqra** ***(Głoś, Recytuj, Czytaj)! W imię twego Pana, który stworzył!***

Stworzył człowieka z grudki krwi zakrzepłej!
Głoś! Twój Pan jest najszlachetniejszy!
Ten, który nauczył człowieka przez pióro;
nauczył człowieka tego, czego on nie wiedział.
Niestety, nie! Zaprawdę, człowiek się buntuje,
ponieważ czuje się niezależnym!
Zaprawdę, powrócisz przecież do twojego Pana!} (*Iqraa*, 96:1- 8, Koran)

{(To jest) objawienie Księgi, co do której nie ma żadnej wątpliwości – pochodzi od Pana światów.} (*As-Sadżda*, 32:2, Koran)

{To jest Księga, którą zesłaliśmy, błogosławiona, potwierdzająca prawdziwość tego, co zostało przed nią zesłane...} (*Al-An'am*, 6:92, Koran)

{Zesłaliśmy tobie Księgę tylko dlatego, abyś im wyjaśnił to, w czym oni się różnią, i jako drogę prostą i miłosierdzie dla ludzi, którzy wierzą.} (*An-Nahl*, 16:64, Koran)

{Oto zesłaliśmy tobie Księgę dla ludzi, z prawdą. Kto idzie drogą prostą, czyni to dla samego siebie, a kto zbłądził z drogi, to błądzi ze szkodą dla siebie.} (*Az-Zumar*, 39:41, Koran)

Tak naprawdę – według komentatora Koranu – są trzy wyraźne powody objawienia go Prorokowi Muhammadowi (pzn):

(1) aby zjednoczył zwaśnione grupy Przesłaniem dla całej ludzkości, głosząc Jedność Prawdziwego Boga;
(2) aby objawienie było przewodnikiem do dobrego postępowania; oraz
(3) aby otworzyło ono drogę Skruchy i Zbawienia, a przez to stało się najwyższą łaską dla błądzących grzeszników. Nakazane zostało, by mężczyźni i kobiety byli prawi. Jeśli odmówią, to tylko na swoją niekorzyść.(48)

Rola Jezusa (pzn).

{Zaprawdę, Jezus jest u Boga jak Adam: On (Bóg) stworzył go (Adama) z prochu, a następnie powiedział do niego: „Bądź!” – i on się stał.}
(*Al-Imran*, 3:59, Koran)

{I za to, że powiedzieli: „Zabiliśmy Mesjasza, Jezusa, syna Marii, posłańca Boga” – podczas gdy oni ani go nie zabili, ani go nie ukrzyżowali, tylko im się tak zdawało; i zaprawdę, ci, którzy się różnią w tej sprawie, są z pewnością w zwątpieniu; oni nie mają o tym żadnej wiedzy, idą tylko za przypuszczeniem; oni go nie zabili z pewnością.
Przeciwnie! Wyniósł go Bóg do Siebie! Bóg jest potężny, mądry!
I nie ma nikogo spośród ludu Księgi, kto by nie uwierzył w niego przed swoją śmiercią; a w Dniu Zmartwychwstania on będzie przeciwko nim świadkiem.
(*An-Nisa*, 4:157-159, Koran)

{O ludu Księgi! Nie przekraczaj granic w twojej religii i nie mów o Bogu niczego innego, jak tylko prawdę! Mesjasz, Jezus syn Marii, jest tylko posłańcem Boga; i Jego Słowem, które złożył Marii; i Duchem, pochodzącym od Niego. Wierzcie więc w Boga i Jego posłańca i nie mówcie: „Trzy!” Zaprzestańcie! To będzie lepiej dla was!

Bóg – Allah – to tylko jeden Bóg! On jest nazbyt wyniosły, by mieć syna! Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. I Bóg wystarcza jako opiekun!
(*An-Nisa,* 4:171, Koran)

{Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: „Zaprawdę, Bóg – to Mesjasz, syn Marii!" A Mesjasz powiedział: „Synowie Izraela! Czcijcie Boga, mojego Pana i waszego Pana!" Oto, zaprawdę, kto daje Bogu współtowarzyszy, temu Bóg zabronił wejścia do Ogrodu! Jego miejscem schronienia będzie ogień. A niesprawiedliwi nie będą mieli żadnych pomocników!

Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: „Zaprawdę, Bóg – to trzeci z trzech (w Trójcy)!" A nie ma przecież żadnego boga, jak tylko jeden Bóg! A jeśli oni nie zaniechają tego, co mówią, to tych, którzy nie uwierzyli, dotknie kara bolesna.

Czyż oni nie nawrócą się do Boga i nie poproszą Go o przebaczenie? Przecież Bóg jest Przebaczający, Litościwy!

Mesjasz, syn Marii, jest tylko posłańcem, tak jak już przed nim byli posłańcy; a jego matka była kobietą świętą. Oni oboje przyjmowali pożywienie. Popatrz, jak wyjaśniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem się odwracają!

Powiedz: „Czyż wy czcicie, oprócz Boga, to, co nie jest w stanie ani wam wyrządzić szkody, ani przynieść korzyści? A Bóg jest Słyszący i Wszechwiedzący!}
(*Al-Maida*, 5:72-76, Koran)

{I oto powiedział Bóg: „O Jezusie, synu Marii! Czy ty powiedziałeś ludziom: Bierzcie mnie i moją matkę za dwa bóstwa, poza Bogiem?" On powiedział: „Chwała Tobie! Nie do mnie należy mówić to, do czego nie mam prawa. Jeślibym ja tak powiedział, Ty przecież wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w mojej duszy, a ja nie wiem, co jest w Twojej. Zaprawdę, Ty dobrze znasz rzeczy ukryte!

Ja im powiedziałem tylko to, co Ty mi nakazałeś powiedzieć: Czcijcie Boga, mojego Pana i waszego Pana! Ja byłem ich świadkiem jak długo przebywałem wśród ludzi; a kiedyś mnie wezwał do Siebie, Tyś został ich pilnym stróżem, wszak jesteś świadkiem każdej rzeczy!"}
(*Al-Maida,* 5:116-117, Koran)

{To jest Jezus, syn Marii, słowo Prawdy, w którą powątpiewają.

Nie jest odpowiednie dla Boga, aby przybrał Sobie syna. Niech Mu będzie chwała! Kiedy On postanowi jakąś rzecz, to tylko mówi: „Bądź!" i to się staje.

Zaprawdę, Bóg jest moim Pane mi waszym Panem! Czcijcie Go! To jest droga prosta!}
(*Mariam*, 19:34-36, Koran)

{Oni powiedzieli: „Miłosierny wziął Sobie syna!"

Popełniliście rzecz potworną!

Niebiosa omal nie rozrywają się, a ziemia omal nie popęka szczelinami, a gory omal nie rozpadną się w proch

- od tego, że oni przypisali Miłosiernemu syna.

Bo nie godzi się Miłosiernemu, aby wziął sobie syna!

Każdy, kto jest w niebiosach i na ziemi, przychodzi do Miłosiernego jako sługa.}
(*Mariam*, 19:88-93, Koran)

„Maria nigdy nie twierdziła, że była matką Boga, czy że jej syn był Bogiem. Była ona pobożną, cnotliwą kobietą, a Jezus wyparł się tego, co przypisali mu ci, którzy

nazwali siebie od jego imienia. Oddawanie czci Marii, chociaż odrzucone przez protestantów, było szeroko rozpowszechnione we wczesnych kościołach, tak na Wschodzie, jak i na Zachodzie." (49)

Także poniższe cytaty biblijne także pomogą wam zrozumieć nauki Jezusa (pzn): W Ewangelii Mateusza (4,10), ***„gdzie Jezus (pzn) gani Szatana za kuszenie go do oddania czci komuś innemu niż Allah (Bóg)."*** W Ewangelii Jana 20,17, gdzie Mówi do Marii Magdaleny: ***„Natomiast udaj się do moich braci i powiedz im: 'Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego'."*** W Ewangelii Łukasza (18,19), gdzie gani pewnego człowieka za nazwanie go **Dobrym Nauczycielem*****: „Czemu nazywasz mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg.",*** oraz w Ewangelii Marka (12,29), gdzie mówi: ***„Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden."***

DZIWNA HISTORIA

Istnieje pewna historia o trzech mędrcach, którzy zostali chrześcijanami i byli oddanymi uczniami księdza. On nauczał ich wiary chrześcijańskiej, w szczególności doktryny Trójcy. Pozostali oni z ów księdzem, aby lepiej zgłębić ten dogmat. Po jakimś czasie księdza odwiedził jego przyjaciel i spytał go o konwersję trzech mężczyzn. Ksiądz z dumą opowiedział o tym, jak tych trzech konwertytów studiuje dogmat chrześcijański. Zawołał jednego z nich, aby pokazać gościowi biegłość swego ucznia w temacie dotyczącym Trójcy.

Ten ten rzekł z radością: *„Nauczyłeś mnie, że istnieje trzech Bogów w jednym. Jeden jest w niebie, drugi urodził się z dziewicy Marii, i trzeci, Duch Święty, który zszedł na Mesjasza w formie gołębicy, <u>kiedy ten drugi bóg miał trzydzieści lat</u>."* Słysząc to ksiądz rozgniewał się i wygonił go mówiąc, że człowiek ten jest głupcem. Potem zawołał drugiego z ludzi i zadał mu to samo pytanie. Ten odpowiedział: *„Nauczyłeś mnie, że początkowo było trzech bogów, z których jeden został ukrzyżowany i zmarł; <u>pozostało dwóch.</u>"* Ksiądz znów się rozzłościł i wypchnął go na zewnątrz. Zawołał trzeciego z ludzi, który był inteligentniejszy niż jego poprzednicy i pilnie uczył się religii. Ksiądz poprosił go, by opowiedział o dogmacie Trójcy. Człowiek ten odparł:

„Dzięki błogosławieństwu Mesjasza, pilnie uczyłem się tego, co mi przekazywałeś, czyli że <u>jeden jest trzema, a trzech jest jednym.</u> Jeden z nich został ukrzyżowany i umarł. Zatem poprzez śmierć jednego, zmarło wszystkich trzech bogów, ponieważ wszyscy oni są jednym i są ze sobą zjednoczeni. <u>Dlatego śmierć jednego z nich jest śmiercią wszystkich trzech, inaczej nie byłoby mowy o zjednoczeniu."</u> (50)

To oznacza, że ze względu na ukrzyżowanie, w które wierzą chrześcijanie, zarówno Bóg jak i Jezus Chrystus (pzn) umarli, ponieważ zgodnie z ich wiarą Jezus jest zarówno Bogiem, jak i prorokiem, po którego śmierci chrześcijanie nie mają już <u>ani Boga, ani Proroka, ani Ducha Świętego, gdyż poprzez zjednoczenie wszyscy trzej bogowie umarli poprzez śmierć Chrystusa.</u> W skrócie, zarówno jedność, jak i Trójca także zniknęły po zniknięciu Boga, ponieważ opierają się one na istnieniu Boga. Gdy Bóg znika ze sceny, to naturalnie Jego atrybuty także powinny zniknąć.

Ostrzeżenie Dla Tych, Którzy Odwracają Się Od Bożego Przesłania

Najlepszą księgą jest Księga Allaha, a najlepszym przewodnictwem jest Przewodnictwo Proroka Muhammada (pzn).

Allah ostrzegł tych, którzy odwracają się od Jego pierwotnego przesłania dla ludzkości:

{Biada więc tym, którzy piszą Księgę swoimi rękami, a potem mówią: "To pochodzi od Boga!" – aby to sprzedać za niską cenę. Biada więc za to, co napisały ich ręce! I biada im za to, co oni zyskują!}
(*Al-Baqara*, 2:79, Koran)

{Zaprawdę, tym, którzy nie uwierzyli, nie pomogą nic wobec Boga ani ich majątki, ani ich dzieci! Oni będą paliwem dla ognia!}
(*Al-Imran*, 3:10, Koran)

{Religią prawdziwą w oczach Boga jest islam (poddanie się Jego woli)!}
(*Al-Imran*, 3:19, Koran)

{A od tego, kto poszukuje innej religii niż islam (posłuszeństwo Allahowi), nie będzie ona przyjęta; i on w życiu ostatecznym będzie w liczbie tych, którzy ponieśli stratę.}
(*Al-Imran*, 3:85, Koran)

{O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga bojaźnią Jemu należną, i nie umierajcie inaczej, jak tylko będąc całkowicie poddanymi (Woli Bożej)!}
(*Al-Imran,* 3:102, Koran)

{My wrzucimy w serca tych, którzy nie uwierzyli, przerażenie za to, iż oni dodawali Bogu jako współtowarzyszy to, czemu On nie zesłał żadnej władzy. Ich miejscem schronienia będzie ogień. A jakże złe to miejsce pobytu dla niesprawiedliwych!}
(*Al-Imran*, 3:151, Koran)

{O ludzie! Bójcie się waszego Pana, który was stworzył z jednej istoty i stworzył z niej drugą do pary; a z nich dwojga rozprzestrzenił wiele mężczyzn i kobiet. Bójcie się Boga, o którego jedni drugich pytacie, i czcijcie łona!}
(*An-Nisa*, 4:1, Koran)

{Zaprawdę, Bóg nie przebacza tego, żeby Mu dodawano współtowarzyszy, lecz On przebacza, komu chce, inne przewinienia. Ale kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten zabłądził zbłądzeniem dalekim (z drogi prostej).}
(*An-Nisa*, 4:116, Koran)

{Powiedz: „Czyż ja wezmę sobie za opiekuna kogoś innego niż Boga, Stworzyciela niebios i ziemi? On żywi, a nie jest żywiony!”}
(*Al-An'am*, 6:14, Koran)

{A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyśla kłamstwo przeciw Bogu, albo ten, kto za kłamstwo uznaje Jego znaki?...}
(*Al-Araf*, 7:37, Koran)

{Czy oni dodają (Bogu) za współtowarzyszy to, co niczego nie stwarza, lecz samo jest stwarzane
i nie jest w stanie przyjść im z pomocą, ani też samemu sobie pomóc?}
(*Al-Araf,* 7:191-192, Koran)

{Każdy, kto jest w niebiosach i na ziemi, przychodzi do Miłosiernego jako sługa.}
(*Mariam*, 19:93, Koran)

{Jednak oni poza Nim (Bogiem) wzięli sobie bogów, którzy nie potrafią niczego stworzyć, lecz sami zostali stworzeni. Oni nie mogą działać ani na swoją szkodę, ani na swoją korzyść; i nie władają ani śmiercią, ani życiem, ani zmartwychwstaniem.}
(*Al-Furqan*, 25:3, Koran)

{A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyślił kłamstwo, albo ten, kto za kłamstwo uznał prawdę, kiedy ona do niego przyszła? Czy nie ma w Gehennie mieszkania dla niewiernych?}
(*Al-Ankabut*, 29:68, Koran)

{Jeśli jesteście niewdzięczni, to zaprawdę, Bóg was nie potrzebuje, choć Jemu się nie podoba niewiara Jego sług. A jeśli jesteście wdzięczni, to On znajduje w was upodobanie. I żadna niosąca ciężar nie poniesie ciężaru drugiej...}
(*Az-Zumar*, 39:7, Koran)

{Stworzyliśmy dla Gehenny wielu spośród dżinów i ludzi: oni mają serca, którymi nie pojmują; oni mają oczy, którymi nie widzą; Oni mają uszy, którymi nie słyszą! Oni są podobni do bydła, a nawet jeszcze bardziej zabłąkani! Tacy są całkowicie beztroscy!}
(*Al-Araf*, 7:179, Koran)

\- - - - - - - - - - - - - - 0- - - - - - - - - - - - - -

PRZYPISY I BIBLIOGRAFIA

(1) Victor Paul Wirewille: *"Jesus Christ Is Not God",* American Christian Press, The Way International, New Knoxville 45871 (1975 i 1981), str. 4.

(2) Shock Survey of Anglican Bishops: *Daily News, U.K.*, 25 / 6 / 84, (źródło: Islamic Propagation Centre International, 20 Green Lane, Small Heath, Birmingham B9 5DB, Tel. 021-773 0137).

(3) Bishop Jenkins Slams Fundamental Christian Doctrine: London Daily Mail, str. 12, 15 / 7 / 84 (tamże)

(4) London Daily Mail, U.K., str. 12, 15 / 7 / 84, (tamże)

(5) Bamber Gascoigne: *"The Christians",* Granada Publishing Limited, 1976, Frogmore, St Albans, Herts Al2 2NF i 3 Upper James Street, London Wir 4BP, str.9.

(6) J. R., dummelow: *Commentary on the Holy Bible*, str. 16. – (zobacz – Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: "*Islam and Christianity*", 1984, Presidency of Islamic Research IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia str. 7)

(7) T.G. Tucker: *The History of the Christian in the Light of Modern Knowledge*, str. 320. (tamże, str. 6)

(8) Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, tom 4, *Christianity*, str. 481)

(9) Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: *Islam and Christianity*, 1984, Presidency of Islamic Research, IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia str. 29.

(10) I. William Wilson Stevens, Doctrine of the Christian Religion (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967, str. 113-122. (See – Victor Paul Wierwille: Jesus Christ is not God, American Christian Press. The Way International 1975-1981, New Knoxville, Ohio 45871, str. 5).

(11) Bible and Tract Society of Pennsylvania: *Should You Believe in Trinity?* (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. str. 3.

(12) Victor Paul Wierwille: *Jesus Christ is not God*, American Christian Press. The Way International, New Knoxville, Ohio 45871, (1975-1981), str. 22-23.

(13) Hase, *A History of the Christian Church*, str. 111. (zobacz – tamże, str. 23).

(14) Henry Chadwick, *The Early Church* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1968), str. 129. (zobacz – tamże, str. 23).

(15) Henry Bettenson, ed., Documents of the *Christian Church*, wydanie drugie. (London: Oxford University Press, 1963), str. 58. „Ariusz i jego zwolennicy zostali bezzwłocznie wygnani do Illyrii, a jego prace zostały spalone. To, jak potraktowano Ariusza odbijało się na Kościele, a także na Konstantynie, przez kilka dekad. Ariusz został w końcu

ułaskawiony przez Konstantyna i przywrócony do Kościoła, jednak zaraz potem zmarł.” (zobacz – tamże, str. 24)

(16) Encyclopaedia Britannica, 1968, s.v. "Council of Nicaea." (zobacz – tamże, str. 24-25).

(17) Victor Paul Wierwille: "*Jesus Christ is Not God*", American Christian Press, New Knoxville, Ohio, str. 26-27.

(18) B.K. Kuiper, The Church in History (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., str. 128 (zobacz – tamże, str. 25).

(19) (Bamber Gascoigne: "*The Christians*", Granda Publishing Limited, 1976, Frogmore, St Albans, Herts Al2 2NF i 3 Upper Jemes Street, London Wir 4BP, str. 9).

(20) Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, Tom 4, *Christianity*, str. 483.

(21) Bible and Tract Society of Pennsylvania: *Should You Believe in Trinity?* (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. str. 11.

(22) Tamże, str. 1.

(23) Rev. J.F. De Groot, Catholic Teaching, str, 101. (See – Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: "*Islam and Christianity*", 1984, Presidency of Islamic Research IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia str. 30)

(24) Bible and Tract Society of Pennsylvania: *Should You Believe in Trinity?* (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. str. 4.

(25) The New Catholic Encyclopaedia (1967), Art. "*The Holy Trinity*," Tom 14, str. 299. (zobacz – Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: "*Islam and Christianity*", 1984, Presidency of Islamic Research IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia str. 32.)

(26) The New Catholic Encyclopaedia (1967), art. "The Holy Trinity," Tom 14, str. 295. (zobacz – tamże, str. 31).

(27) Bible and Tract Society of Pennsylvania: *Should You Believe in Trinity?* (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. str. 6.

(28) Tamże, str. 6.

(29) Tamże, str. 6.

(30) London Daily Mail, page 12, 15 / 7 /84, (zobacz - Islamic Propagation Centre International, 20 Green Lane, Small Heath, Birmingham B9 5DB, Tel. 021-773 0137).

(31) John Hick: "*The Myth of God Incarnate*". (1977), SCM Press Ltd, 58 Bloomsbury Street, London WC1, under the article: *Jesus and the World religion*, str. 178).

(32) Victor Paul Wierwille: *Jesus Christ is not God*, American Christian Press. The Way International, New Knoxville, Ohio 45871, str. 12.

(33) Tamże, str. 9.

(34) Słowa, czyny, czy Sunna i tradycje Proroka Muhammada (pzn). Postrzegane są one jako komentarz do Koranu. Dlatego są one najważniejsze zaraz po Koranie i razem z nim stanowią niekwestionowane źródło *Szaria*, czyli prawa islamskiego.

(35) Wellhausen: Einloitung in die Drei Eisten Evangelien, Reimer 1905, str. 113, zacytowane przez Dennisa Nineham w jego artykulee; "Epilogue" of the "The Myth of God Incarnate, SCM Press Ltd. 58 Broomsbury Street, London, 1977, str. 192).

(36) Revised Standard Version (RSV), przetłumaczona z języków pierwotnych w roku 1611, poprawiana w latach 1881-1885 oraz w r. 1901, porównana z najdawniejszymi źródłami i poprawiona w latach 1946-1952. Wydanie drugie Nowego Testamentu z r. 1971; the New International Version (NIV), prawa autorskie zastrzeżone w r. 1973, 1978, 1984 przez International Bible Society, 144 Tices Lane, East Brunswick. NJ 08816); New World Translation of the Holy Scripture 1984, Watchtower Bible i Tract Society of New York, Inc., International Students Association, Brooklyn, New York, U.S.A.

(37) Biblia Brzeska – Nowy Testament

(38) Przekład Nowego Świata

(39) A.M. TRUST, POST BOX 81075, BURNABY, B.C. V5H 4K2 Ph. 298-8803

(40) Sura *Al-Baqara*, 2:117, Koran

(41) Victor Paul Wierwille: "*Jesus Christ is not God*", American Christian Press, The Way International, (1975) New Knoxville, Ohio, str. 5.

(42) John Hick: "*The Myth of God Incarnate*", SCM PRESS LTD., 58 Bloomsbury Street, London WC1, Sixth impression 1981, pod tytułem: "*A Cloud of Witnesses*", autor Francis Young, str. 26.

(43) John Hick: "*The Myth of God Incarnate*", SCM PRESS LTD., 58 Bloomsbury Street, London WC1, Sixth impression 1981, str.6, pod tytułem: "*Christianity Without Incarnation",* autor Maurice Wiles.

(44) Tamże, wznowienie 3, str. 1.

(45) por. Berson, *The Creative Evolution, Modern Library.*

(46) Sura *Taghabun,* 64:2

(47) Victor Paul Wierwille: "*Jesus Christ is not God*", American Christian Press, The Way International, New Knoxville, Ohio 45871, str. 143.

(48) Abdullah Yusuf Ali: *The Holy Qur'an*, angielskie tłumaczenie znaczenia i komentarz, przypis 2091, str. 750.

(49) Tamże, przypis 783, str. 311; przypis 829 i 830, str. 327

(50) Al-Jawab-ul-Fasih. str. 369)

– –